

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE AGRICULTURA E PESCA, ALIMENTACIÓN E MEDIO AMBIENTE

12466 *Real decreto 638/2016, do 9 de decembro, polo que se modifican o Regulamento do dominio público hidráulico aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril; o Regulamento de planificación hidrolóxica, aprobado polo Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, e outros regulamentos en materia de xestión de riscos de inundación, caudais ecolóxicos, reservas hidrolóxicas e verteduras de augas residuais.*

O texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2001, do 20 de xullo (TRLA), tivo cumprido desenvolvemento a través de diferentes instrumentos normativos de rango regulamentario, de entre os cales cabe destacar o Regulamento do dominio público hidráulico, aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril (RDPH), que desenvolve os títulos preliminar, I, IV, V, VI e VII da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, que agora se modifica en diversos dos seus preceptos en catro áreas diferenciadas: riscos de inundación, reservas hidrolóxicas, censo de verteduras e caudais ecolóxicos.

A primeira desas áreas refírese á nova regulación relativa aos riscos de inundación, a cuxo respecto cabe destacar a súa estreita vinculación coa normativa europea e o proceso de planificación da xestión deses riscos de inundación que dela deriva.

En efecto, esta materia tivo ata agora un desenvolvemento baseado na Directiva 2007/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2007, relativa á avaliación e xestión dos riscos de inundación, que inspirou, no seu momento, a modificación do RDPH operada a través do Real decreto 9/2008, do 11 de xaneiro, e a posterior aprobación do Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, de avaliación e xestión de riscos de inundación.

Por unha banda, esa primeira modificación do RDPH supuxo un importante avance na xestión do risco de inundación mediante, entre outros aspectos, a definición da zona de fluxo preferente, á cal se pode ampliar a zona de policía de acordo coa habilitación existente no artigo 6 do TRLA. Na dita modificación, ademais, estableceuse que nestas zonas ou vías de fluxo preferente o organismo de bacía só poderá autorizar aquelas actividades non vulnerables fronte ás enchentes e que non supoñan unha redución significativa da capacidade de desaugamento da dita vía. Na mesma liña, acométese agora algunha modificación sobre este particular no RDPH, mantendo a referencia a esta na norma sectorial, por coherencia sistemática.

Da mesma forma, a citada modificación do RDPH creou o Sistema nacional de cartografía de zonas inundables, o cal xa almacena numerosa información cartográfica sobre a determinación do dominio público hidráulico e a cartografía de zonas inundables no ámbito da maior parte das demarcacións hidrográficas, todo isto cumprindo os estándares da Directiva 2007/2/CE pola que se establece unha infraestrutura de información espacial na Comunidade Europea (INSPIRE) trasposta a través da Lei 14/2010, do 5 de xullo, sobre as infraestruturas e os servizos de información xeográfica en España (Lisixe).

Por outro lado, o Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, de avaliación e xestión de riscos de inundación, que traspón ao ordenamento xurídico a mencionada Directiva 2007/60/CE, do 23 de outubro de 2007, colaborou na consolidación da modificación do RDPH de 2008 e estableceu, entre outros aspectos, a necesidade de incorporar ao Sistema nacional de cartografía de zonas inundables os mapas de perigosidade e risco de inundación elaborados no marco desta directiva e, á vez, a necesidade de representar a delimitación dos leitos públicos e das zonas de servidume e policía e a zona de fluxo preferente, se é o caso, nas áreas de risco potencial significativo

de inundación identificadas na avaliación preliminar do risco de inundación que establecía a directiva, que se debía realizar antes do 22 de decembro de 2011 e que se revisará en ciclos de seis anos.

Estes aspectos derivaron nunha adecuada coordinación entre ambas as normativas, de forma que nestes momentos xa se dispón dunha información moi importante sobre cartografía dos leitos de dominio público hidráulico, zonas de servidume, policía e fluxo preferente, xunto coa cartografía de zonas inundables e os mapas de perigosidade e risco de inundación.

Ademais, o Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, prevé para antes do 22 de decembro de 2015 a aprobación dos plans de xestión do risco de inundación (PXRI), instrumento previsto na mencionada directiva que debe abranger todos os aspectos da xestión do risco de inundación, centrándose na prevención, protección e preparación, incluídos a previsión de inundacións e os sistemas de alerta temperá, e tendo en conta as características da bacía ou sub-bacía hidrográfica considerada, e estar perfectamente coordinados cos plans hidrolóxicos de bacía, compartindo obxectivos e medidas.

Entre outros contidos, o anexo A do Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, establece a necesidade de que estes plans prevexan, no posible, medidas de ordenación territorial e urbanismo que incluirán, polo menos, limitacións aos usos do solo propostas para a zona inundable nos seus diferentes escenarios de perigosidade, os criterios empregados para considerar o territorio non urbanizable, e os criterios construtivos exixidos ás edificacións situadas en zona inundable.

Por outra banda, coa aprobación dos plans hidrolóxicos de bacía incluíronse, naquelas demarcacións en que suceden con máis frecuencia os efectos desta situación hidrolóxica extrema, distintas consideracións acerca da xestión dos riscos de inundación, entre as cales cabe destacar a identificación das actividades que se consideran vulnerables e que non poden ser autorizadas na zona de fluxo preferente. Con isto garántese a adecuada coordinación entre ambos os instrumentos de planificación.

Polo tanto, en materia de xestión do risco de inundación, esta modificación actualiza o marco normativo vixente, resolve determinadas lagoas existentes na normativa vixente, mellora a súa regulación e garante a adecuada implantación e coordinación dos plans hidrolóxicos de bacía e dos plans de xestión do risco de inundación.

Así, a primeira modificación que se acomete establece o procedemento que se debe seguir para determinar a máxima enchente ordinaria naqueles leitos en que non se poida aplicar a definición existente actualmente, ben porque non haxa datos de caudais rexistrados no leito ou ben porque, aínda que existan, non se encontren no seu réxime natural. Con isto lógrase adecuar o estado da técnica á dicción da norma, garantindo unha máis axustada avaliación de tales parámetros.

En segundo lugar, a presente norma introduce a identificación dos usos e actividades vulnerables fronte a enchentes que non poderán ser autorizados nas zonas de fluxo preferente, incluíndo determinados supostos excepcionais, como un réxime específico previsto para os núcleos urbanos xa consolidados naqueles casos en que non sexa materialmente posible a súa instalación fóra desta zona. A norma regula, por tanto, certas limitacións (cuxa intensidade se modulou, ponderando as circunstancias que en cada caso concorren) na zona de maior risco de inundacións das recollidas na normativa en vigor dada a súa maior habitualidade, co fin de protexer adecuadamente bens xurídicos de primeira magnitude. Da mesma forma, fíxanse certas limitacións básicas ao uso das zonas inundables, tal e como establece o TRLA, e desta maneira complétase o desenvolvemento regulamentario na materia.

En terceiro lugar, a experiencia na xestión de episodios concretos de inundación nos últimos anos puxo en evidencia a necesidade de mellorar o marco normativo desas situacións, incorporando ao RDPH determinados aspectos recollidos nos considerandos da Directiva 2007/60/CE, do 23 de outubro de 2007, aclarando os efectos das enchentes ordinarias e establecendo un marco normativo adecuado ao obxectivo de xestión dos encoros durante as enchentes, xa que, tal e como se recolle no segundo considerando da Directiva 2007/60/CE do 23 de outubro de 2007, «as inundacións son fenómenos

naturais que non se poden evitar; non obstante, algunhas actividades humanas (como o incremento dos asentamentos humanos e os bens económicos nas chairas aluviais e a redución da capacidade natural de retención das augas polo solo) e o cambio climático están contribuíndo a aumentar as probabilidades de que ocorran, así como o seu impacto negativo».

En cuarto lugar, actualízase e mellórase o texto do RDPH noutros aspectos, como mediante o establecemento de criterios básicos á hora de autorizar actuacións no dominio público hidráulico e, en especial, o cruzamento de infraestruturas de comunicación que poden alterar significativamente o fluxo da auga e, polo tanto, as zonas inundables. Por isto, establécense uns criterios técnicos no deseño de pontes, pasarelas, terrapléns, etc., co fin de non afectar de forma negativa o dominio público hidráulico e o risco de inundación existente antes e despois da construción das novas infraestruturas. Da mesma forma, e relacionado coa xestión de presas e encoros e, en especial, coa xestión destas en situacións de enchentes, incorpórase ao RDPH a necesidade de que o titular da presa realice as normas de explotación e os plans de emerxencia da presa, naqueles casos que sexa de aplicación de acordo coa normativa técnica específica.

A segunda das áreas mencionadas é a regulación dos caudais ecolóxicos. Desde antigo foi unha preocupación do lexislador a necesidade de preservar un réxime de caudais circulantes coa finalidade de preservar a vida piscícola. Así, a exigencia de preservar un caudal ecolóxico ou ambiental mínimo para garantir a vida piscícola que de maneira natural habitaría ou podería habitar no río, así como a súa vexetación de ribeira, non é unha novidade da actual regulación en materia de augas senón que xa encontramos antecedentes normativos, en que se establecía a exigencia duns caudais mínimos, así por exemplo a Lei do 20 de febreiro de 1942 pola que se regulan o fomento e a conservación da pesca fluvial.

Na lexislación específica de augas encóntranse as primeiras referencias ao concepto de caudal ecolóxico na Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas. O seu artigo 40, referido ao contido dos plans hidrolóxicos de bacía, establece na súa alínea c), como contido obrigatorio do plan, a asignación e reserva de recursos para usos actuais e futuros, así como para a conservación ou recuperación do medio natural. Por tanto, xa desde 1985 a lei tivo en conta a necesidade de asignar ou reservar recursos cuxo destino debe ser a conservación ou, se é o caso, a recuperación do medio natural.

Pola súa parte, o artigo 58 da lei establecía que «Nas concesións observarase, para os efectos do seu outorgamento, a orde de preferencia que se estableza no Plan hidrolóxico da bacía correspondente, tendo en conta as exigencias para a protección e conservación do recurso e do seu contorno».

Ambos os dous preceptos son a primeira formulación da lexislación española en canto aos caudais ecolóxicos, formulación que non recolle a actual denominación nin se configura con riscos definidos que permitan cuantificar que as exigencias son as requiridas para a protección e conservación do recurso e o seu contorno.

Foi a Lei 10/2001, do 5 de xullo, do Plan hidrolóxico nacional (LPHN), a que definiu por primeira vez os caudais ecolóxicos no seu artigo 26 indicando que, para efectos da avaliación de dispoñibilidades hídricas, os caudais ambientais que se fixen nos plans hidrolóxicos de bacía terán a consideración dunha limitación previa aos fluxos dos sistemas de explotación, que operará con carácter preferente aos usos recollidos no sistema.

Indica tamén a lei que para o seu establecemento se levarán a cabo estudos específicos para cada tramo de río tendo en conta a dinámica dos ecosistemas e as condicións mínimas da súa biocenose.

Posteriormente, o TRLA recolleu no seu artigo 42 a exigencia de establecer os caudais ecolóxicos. Nun primeiro momento, de forma menos explícita e, posteriormente, a través da modificación levada a cabo pola Lei 11/2005, do 22 de xuño, de modificación da Lei 10/2001, do 5 de xullo, do Plan hidrolóxico nacional. Deste forma, establécese na Lei de augas que é un contido obrigatorio dos plans hidrolóxicos da demarcación hidrográfica a asignación e reserva de recursos para usos e demandas actuais e futuros, así como para a conservación e recuperación do medio natural. Engade que para tal efecto se determinarán os caudais

ecolóxicos, entendendo como tales os que manteñen como mínimo a vida piscícola que de maneira natural habitaría ou podería habitar no río, así como a súa vexetación de ribeira.

Por outra parte, pódese dicir que ata a data o desenvolvemento regulamentario dos caudais ecolóxicos se encontra recollido no Regulamento da planificación hidrolóxica aprobado polo Real decreto 907/2007, do 6 de xullo (RPH), que no seu artigo 3, dedicado ás definicións, alínea j), define o caudal ecolóxico como o caudal que contribúe a alcanzar o bo estado ou bo potencial ecolóxico nos ríos ou nas augas de transición e mantén, como mínimo, a vida piscícola que de maneira natural habitaría ou podería habitar no río, así como a súa vexetación de ribeira.

Pola súa banda, o artigo 17.2 do citado regulamento, en concordancia co artigo 59.7 do TRLA, indica que os caudais ecolóxicos non terán a consideración de uso, e que se deberá considerar como unha restrición previa que se impón con carácter xeral aos sistemas de explotación.

É o artigo 18 do RPH, dedicado aos caudais ecolóxicos, o que recolle importantes determinacións. Así, indícase que o Plan hidrolóxico determinará o réxime de caudais ecolóxicos, que este réxime debe permitir que se manteñan de forma sustentable a funcionalidade e a estrutura dos ecosistemas acuáticos e dos ecosistemas terrestres asociados, para o cal se realizarán estudos específicos, e que o proceso de implantación do réxime de caudais ecolóxicos se desenvolverá conforme un proceso de concertación que terá en conta os usos actuais e o réxime da concesión. Finalmente, o precepto establece previsións para casos de seca prolongada.

Para completar a análise da lexislación actual sobre caudais ecolóxicos é preciso citar a Instrución de planificación hidrolóxica aprobada pola Orde ARM/2656/2008, do 10 de setembro, que dedica o seu número 3.4 aos caudais ecolóxicos e ao procedemento para chegar ao seu establecemento. Inclúe un número 3.4.1 dedicado ao réxime de caudais ecolóxicos, no cal sinala os obxectivos, o ámbito espacial, os compoñentes do réxime de caudais ecolóxicos e a súa caracterización.

Das diferentes disposicións analizadas despréndese a complexidade técnica da materia e a necesidade da constante actualización normativa que se debe acomodar na medida en que se alcanza un mellor coñecemento técnico da funcionalidade máis adecuada e da estrutura dos ecosistemas acuáticos. Por todo isto, non debe estrañar que a regulación xurídica desta materia se encontre nun proceso constante de mellora.

Ata agora, o desenvolvemento regulamentario dos caudais ecolóxicos obedece, como se acaba de expoñer, á necesidade de coñecer o concepto, a forma de determinación dos caudais ecolóxicos e a necesidade de avanzar na forma máis adecuada para a dita determinación.

Porén, a lexislación de augas precisa dun réxime xurídico completo dos caudais ecolóxicos na vertente da súa exhibibilidade, do seu seguimento e, en definitiva, da súa efectiva aplicación práctica. Por isto, enténdese adecuado que o dito réxime xurídico, en canto que afecta directamente a sociedade, os usuarios da auga e, en definitiva, a súa xestión, encontra a súa sede adecuada no RDPH, en particular no título II «Da utilización do dominio público hidráulico», capítulo II «Usos comúns e privativos», e significa un primeiro paso no desenvolvemento do réxime de caudais que se deberá completar atendendo á regulación legal que estableza, entre outros aspectos, os relacionados coa súa exhibibilidade e as posibles repercusións xurídicas para os usuarios.

A experiencia acumulada nos últimos anos motivada tanto desde un punto de vista técnico (cuxo soporte normativo se encaixa na Instrución de planificación hidrolóxica) como xurídico como consecuencia dunha prolífera xurisprudencia que veu perfilando os criterios que como tales deben ser observados no desenvolvemento e na aplicación do dito réxime motivan a necesidade de establecer unha regulación básica que garanta a protección do dominio público hidráulico nunha dobre vertente, como recurso e como hábitat dos ecosistemas fluviais.

Por unha banda, o réxime de caudais ecolóxicos é un requisito *sine qua non* para a consecución dos obxectivos de protección previstos no artigo 92 do TRLA, ao ser un instrumento que contribúe a previr a deterioración, protexer e mellorar o estado dos

ecosistemas acuáticos, así como dos ecosistemas terrestres e zonas húmidas asociadas, de maneira que se garanta un uso sustentable da auga á vez que se satisfai, tanto en cantidade como en calidade, a súa demanda.

Por outra banda, na medida en que o réxime dos caudais ecolóxicos incide na regulación do uso privativo articulado no réxime concesional que é obxecto de desenvolvemento neste regulamento, procede darlle o tratamento específico nel, independentemente de que o seu establecemento sexa contido mínimo obrigatorio dos plans hidrolóxicos. Neste sentido, o lexislador proxecta os caudais ecolóxicos como unha restrición que se impón con carácter xeral aos sistemas de explotación, excluíndo a súa consideración como uso, opera como «prius» que os usuarios deben respectar e que non pode formar parte de ningún réxime concesional (a Administración non pode dispoñer deste volume que está subordinado a un interese xeral superior: a protección do ambiente; garantindo a utilización racional dos recursos recoñecida na Constitución no artigo 45, con só unha excepción: cando polas circunstancias concretas sexa imposible, esgotando todas as vías alternativas (a mobilización de recursos hídricos mediante: a desalinización, rexeneración de augas, transferencia e redistribución de recursos), garantir o abastecemento a poboacións.

Polas razóns expostas, o instrumento en que se debe inserir a regulación material ou substantiva do réxime de caudais é o RDPH, deixando os aspectos asociados ao seu establecemento ao RPH, ao tratarse dunha materia directamente relacionada co contido obrigatorio dos plans hidrolóxicos.

En definitiva, a partir da experiencia no outorgamento de concesións durante os últimos anos e, en especial, da aprobación dos distintos plans hidrolóxicos de bacía, faise necesario precisar e mellorar determinados aspectos tanto da definición dos caudais ecolóxicos ou ambientais, como o seu mantemento, control e seguimento por parte dos distintos organismos de bacía.

En especial, recóllese o carácter de restrición aos sistemas de explotación dos leitos ecolóxicos, a exigencia do seu cumprimento para os concesionarios, en concreto para os ríos regulados e a necesidade de manter unhas condicións de calidade da auga que non poñan en risco os obxectivos ambientais das masas de auga superficiais situadas abaixo dos encoros.

Neste sentido, tamén se establecen os métodos de control e seguimento dos caudais ecolóxicos por parte dos distintos organismos de bacía e os criterios de incumprimento.

Ademais, mellórase a redacción de diversos artigos en materia de criterios para o outorgamento de concesións e a súa revisión, en relación cos caudais ecolóxicos.

Para finalizar, referido á regulación sobre caudais ecolóxicos, e para os efectos de harmonizar a regulación contida na presente modificación, considerouse pertinente modificar, en consecuencia, aspectos puntuais do RPH.

A terceira destas áreas é a nova regulación relativa ás reservas hidrolóxicas por motivos ambientais. A auga é un recurso natural indispensable para a vida polo que debe ser protexido evitando toda influencia nociva sobre el. A necesidade do desenvolvemento humano provoca que as augas e os leitos por onde discorren se encontren sometidos a unhas importantes presións que poñen en risco a posibilidade de encontralas nun estado próximo ao seu estado natural, máis aínda cos efectos previsibles do cambio climático. Por iso, é moi importante o desenvolvemento de medidas adicionais de protección do estado das augas e da morfoloxía fluvial, xa que o recurso hídrico natural, sen intervención antropoxénica, se consolida como un requisito necesario para a preservación futura dos ecosistemas fluviais e do diagnóstico do seu estado.

A preocupación pola conservación do recurso hídrico, en si mesmo considerado, foise consolidando ao longo do tempo na lexislación española, que desenvolveu unha regulación para a xestión e protección da auga a través da planificación hidrolóxica, que se leva a cabo a través dos plans hidrolóxicos de bacía e do Plan hidrolóxico nacional, e da regulación do demanio.

Da mesma maneira, a obrigada incorporación ao dereito español da Directiva 2000/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro, pola que se establece un marco

comunitario de actuación no ámbito da política de augas, comportou a incorporación de novos conceptos relacionados cunha adecuada protección das augas e dos ecosistemas a elas asociados. A dita transposición levouse a cabo en primeira instancia a través de modificacións introducidas no ano 2003 no TRLA.

Esta sensibilización en relación co recurso hídrico e coa morfoloxía fluvial materializouse no marco xurídico español a través do establecemento das reservas hidrolóxicas por motivos ambientais no artigo 25 da LPHN. De igual forma, o TRLA recoñece a declaración de diferentes figuras de protección a través da súa obrigada incorporación nos plans hidrolóxicos de bacía, ex-artigo 42.1.b).c') e artigo 43.

A terminoloxía de reservas naturais fluviais recóllese no citado artigo 42 do TRLA, a través da modificación levada a cabo mediante a Lei 11/2005, do 22 de xuño, e no seu posterior desenvolvemento regulamentario no artigo 22 do RPH.

A declaración destas reservas fluviais ten como finalidade preservar, sen alteracións, aqueles tramos de ríos con escasa ou nula intervención humana, e é un subtipo da máis ampla categoría de reservas hidrolóxicas por motivos ambientais reguladas no artigo 25 da LPHN, que ampara un maior número de figuras co mesmo obxecto de protección: os elementos do dominio público hidráulico.

A figura das reservas hidrolóxicas previstas na LPHN está formulada en termos amplos, e foi o TRLA o que concretou o concepto de reservas naturais fluviais, que se consideran un subtipo de reservas hidrolóxicas, o máis numeroso e de maior importancia desde o punto de vista hidrolóxico; esta previsión do TRLA posibilitou que durante anos se realizasen os estudos necesarios para que, no seo de cada bacía hidrográfica, se puidesen determinar, nunha primeira fase, que ríos, tramos ou masas de auga da categoría río reúnen as condicións de naturalidade ou as características precisas para obteren a declaración de reserva hidrolóxica.

Procede destacar que estas reservas se declaran en atención a criterios esencialmente abióticos, hidromorfolóxicos, da calidade da auga, incluída a paisaxe, pero distintos e independentes dos que poida establecer o Estado ao abeiro da Lei 42/2007, do 13 de decembro, de patrimonio nacional e da biodiversidade, (no caso dos parques nacionais e de augas costeiras ou de transición) e do Convenio de Florencia da paisaxe, e as comunidades autónomas en aplicación da dita normativa e da súa propia lexislación de espazos protexidos.

Neste sentido, os plans hidrolóxicos de demarcación do primeiro ciclo de planificación viñeron incorporando as respectivas propostas de declaración. A medida que se vaian declarando como tales, con base no procedemento establecido nesta norma, os sucesivos plans incorporarán as referidas reservas e consideraranas como limitacións para introducir nas análises dos seus sistemas de explotación, e incluíranse nos seus respectivos rexistros de zonas protexidas. Por proposta das comunidades autónomas estas reservas poderanse integrar, adicionalmente, nas redes de protección que a comunidade previse no exercicio das súas competencias ambientais. Nas bacías intracomunitarias, corresponderá á comunidade autónoma o establecemento, se é o caso, das reservas hidrolóxicas que se considere oportuno.

Esta progresiva consideración das reservas hidrolóxicas na normativa e nos instrumentos de planificación fai preciso na actualidade configurar o réxime xurídico das reservas hidrolóxicas. Desta maneira, por medio desta modificación do RDPH defínense as características para declarar as reservas hidrolóxicas e os conceptos dos subtipos que as integran. Determínase, así mesmo, o réxime de protección das reservas hidrolóxicas, o conxunto de medidas para a súa xestión, e defínese o Catálogo nacional de reservas hidrolóxicas para dar soporte a toda a información técnica que posibilite a adecuada descrición física das reservas hidrolóxicas. Desta forma proporciónase seguridade xurídica e unha ferramenta útil no obxectivo final de garantir a protección e a preservación do dominio público hidráulico.

En canto á identificación e declaración das reservas hidrolóxicas en calquera dos seus subtipos, son os organismos de bacía os encargados de realizar as actividades técnicas e administrativas precisas para o estudo e a elaboración dunha proposta coas masas e

tramos susceptibles de seren declarados reservas, xa que contan cos instrumentos necesarios para coñecer e concretar os elementos do dominio público hidráulico merecedores desta protección, cuxa xestión teñen atribuída por lei. A súa declaración no caso das bacías intercomunitarias realizarase mediante acordo do Consello de Ministros, unha vez cumpridos os trámites establecidos na norma, que garanten a adecuada participación dos axentes afectados.

En canto ao réxime de protección e xestión, debe destacarse que a declaración das reservas hidrolóxicas outorga unha salvagarda especial e singularizada ao recurso hídrico co fin de contribuír de forma esencial na consecución dos obxectivos sinalados na Directiva marco da auga para as masas de auga europeas, que se poderán considerar sitios de referencia.

A protección do dominio público hidráulico a través da reserva implica a necesidade de realizar estudos de detalle para avaliar os posibles efectos dos usos da auga e do espazo fluvial sobre a reserva, e mesmo a posibilidade de prohibir as autorizacións ou concesións solicitadas sobre o ben reservado en determinados casos; isto é, a adopción de medidas administrativas, tendentes a impedir o uso xeral ou privativo sobre o dito recurso por parte da Administración hidráulica.

Así mesmo, o Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, nos termos que establece o articulado desta norma, poñerá á disposición do público e das administracións competentes na ordenación do territorio as reservas hidrolóxicas, para que sexan respectadas no ordenamento e nos instrumentos que se establezan sobre uso do solo, os cales conterán as previsións adecuadas para garantir a non afección sobre os recursos hídricos e ambientais asociados.

Por outra parte, as reservas hidrolóxicas declaradas incorpóranse no rexistro de zonas protexidas e, polo tanto, nos plans hidrolóxicos, de conformidade co previsto no artigo 24 do RPH. Ademais, inclúiranse no Catálogo nacional de reservas hidrolóxicas, instrumento de xestión que incorpora esta modificación, que opera como unha base de datos que permite obter unha visión integral do conxunto das reservas hidrolóxicas declaradas e cuxa xestión está atribuída ao Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente.

En xeral, a declaración das reservas hidrolóxicas está destinada a conseguir, entre outros, os seguintes obxectivos: a protección e conservación dos tramos fluviais e masas de auga aínda non alterados pola acción do home nas distintas bacías hidrográficas; o mantemento de tramos fluviais e masas de auga que sexan representativos da diversidade que aínda é posible encontrar nos diferentes tipos de ecosistemas fluviais españois e que permitan a súa utilización como tramos de referencia no ámbito dos obxectivos establecidos na Directiva marco da auga nos cales se poida, ademais, facer un seguimento específico dos posibles efectos do cambio climático; a selección daqueles tramos fluviais e masas de auga que merecen un especial esforzo de recuperación, no contorno das reservas hidrolóxicas, e que melloren a conectividade dos espazos parte de Rede Natura 2000, e a valoración destes fragmentos do dominio público hidráulico que, á vez que fomente a conciencia cidadá sobre a necesidade de facer un uso racional da auga e do espazo fluvial, promova un desenvolvemento socioeconómico sustentable do medio rural asociado ao medio fluvial.

Como complemento a esta modificación substancial do réxime de dominio público hidráulico modifícase, en consecuencia, tanto o RPH como a Instrución de planificación hidrolóxica, ambos en aspectos puntuais, como a unificación da terminoloxía empregada ou a remisión directa á nova regulación substancial.

É importante destacar que, en setembro de 2015, se iniciou a tramitación un Acordo de Consello de Ministros que declaraba 135 reservas naturais fluviais identificadas nos plans hidrolóxicos de bacía, que tras un período de información pública recibiu o informe favorable do Consello Nacional da Auga e do Consello Asesor de Medio Ambiente. Posteriormente, o Consello de Ministros declarou, por acordo de Consello de Ministros, as primeiras 82 reservas naturais fluviais, que supoñen unha lonxitude de 1.755,23 km e se corresponden coas reservas naturais fluviais identificadas nos plans hidrolóxicos de bacía

que se encontran en moi bo estado ecolóxico, de acordo co exixido na redacción entón vixente do artigo 22.3 do Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da planificación hidrolóxica. O resto de reservas naturais fluviais (53) que non se puideron declarar ao non cumpriren o establecido no referido artigo 22.3 do Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, poderán ser declaradas grazas aos novos criterios que establece este real decreto.

A cuarta e última destas áreas é a relativa a unha serie de modificacións no réxime xurídico das verteduras.

O artigo 15 do TRLA ratifica o dereito das persoas a acceder á información en materia de augas, en particular sobre verteduras e calidade das augas, nos termos previstos na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente. Esta lei prevé que, para a difusión ambiental, as autoridades públicas fomentarán o uso de tecnoloxías da información e das telecomunicacións e velarán por que, na medida das súas posibilidades, a información recollida estea actualizada e sexa precisa e susceptible de comparación. Así mesmo, establece que se deberán difundir, polo menos, informes sobre o estado do ambiente de ámbito nacional, que inclúan datos sobre a calidade do ambiente e as presións que sufra, así como datos derivados do seguimento das actividades que afecten ou poidan afectar o ambiente e datos sobre as autorizacións cun efecto significativo sobre o ambiente. Co obxecto de cumprir con estes requisitos, prevese que as administracións públicas establezan mecanismos eficaces de colaboración interadministrativa e axusten as súas actuacións aos principios de información mutua, cooperación e colaboración.

A adaptación da lexislación vixente aos requisitos da Lei 27/2006, do 18 de xullo, exige modificar o artigo 254 do RDPH, que creou por primeira vez o Censo nacional de verteduras (CNV). O CNV é a base de datos de ámbito nacional que recompila información das verteduras de augas residuais ás augas. Inclúe información procedente das autorizacións de vertedura das augas residuais ás augas continentais e costeiras e de transición. A centralización de toda esta información nunha base de datos común permite elaborar informes sobre verteduras ás augas de ámbito nacional, está soportada nun sistema informático e é accesible a través da internet, e contribúe, desta forma, ao cumprimento da citada normativa. As autoridades competentes en emitir as ditas autorizacións son os organismos de bacía en bacías intercomunitarias e as administracións hidráulicas das comunidades autónomas en bacías intracomunitarias; para as verteduras efectuadas desde a terra ao mar as autoridades son as comunidades autónomas con competencias en augas costeiras. Por iso, é necesaria a colaboración de todas as administracións implicadas para dispoñer dun CNV actualizado e preciso; así mesmo, requírese fixar requisitos mínimos para que os datos sexan comparables.

A explotación da dita información ambiental pode posuír un grande interese para empresas, organizacións e cidadáns, polo que se recoñece e promove a súa reutilización, nas condicións xerais que se indican na Lei 37/2007, do 16 de novembro, sobre reutilización da información do sector público, e se mellora a súa organización e funcionamento.

En relación co canon de control de verteduras (CCV) realízanse algunhas modificacións. Así, detalláronse algunhas actuacións mínimas ás cales debe ir destinada a cantidade recadada. Así mesmo, aprovéitase esta modificación para adaptar o coeficiente de maioración do CCV sobre calidade do medio ás zonas protexidas reguladas no artigo 99 bis do TRLA. Outros aspectos sobre verteduras de augas residuais modificadas supoñen reducir cargas administrativas para os titulares de verteduras pouco contaminantes e mellorar a protección das augas fronte a posibles verteduras xeradas por residuos industriais ou mineiros.

Á marxe dos grandes bloques obxecto de modificación no RDPH, modifícanse os artigos 303 e 310 referidos ao canon de regulación e á tarifa de utilización da auga, para os efectos de dar cumprimento ás sentenzas do 25 de xaneiro de 2005 e do 26 de xaneiro de 2004, da Sala Terceira do Tribunal Supremo, que declararon a nulidade do inciso

«provisionalmente e á conta» que figura no respectivo parágrafo 2.º dos citados artigos 303 e 310, co cal se garante a maior seguridade xurídica posible aos destinatarios.

Ademais, para garantir a concordancia entre as modificacións que se incorporan no RDPH e as restantes normas en vigor que conforman o grupo normativo regulador da auga, incorpóranse as oportunas modificacións do Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da planificación hidrolóxica, en relación fundamentalmente coas referencias a caudais ecolóxicos e reservas hidrolóxicas, así como os aspectos correspondentes da Orde ARM/2656/2008, do 10 de setembro, pola que se aproba a Instrución de planificación hidrolóxica, e inclúese unha disposición adicional, única, en virtude da cal todas as referencias contidas na citada orde ás reservas naturais fluviais e ao seu contido se entenderán feitas ás reservas hidrolóxicas nos termos sinalados polo artigo 244 bis e seguintes do RDPH.

Por outra parte, co fin de homoxeneizar as definicións e coordinar os aspectos relativos á ordenación territorial e urbanística, realízanse dúas modificacións do Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, de avaliación e xestión de riscos de inundación. Por unha banda, unifícase a definición da zona de fluxo preferente e, por outra banda, establécese que os instrumentos de ordenación territorial e urbanística, na ordenación que fagan dos usos do solo, non poderán incluír determinacións que non sexan compatibles, entre outras, coa normativa sectorial aplicable a cada orixe de inundación.

Por último, realízase unha modificación do Real decreto 817/2015, do 11 de setembro, polo que se establecen os criterios de seguimento e avaliación do estado das augas superficiais e as normas de calidade ambiental, en relación coa definición do órgano competente.

O texto inclúe, así mesmo, unha disposición transitoria relativa ás zonas protexidas incluídas nos plans de segundo ciclo, ao abeiro do artigo 23 do Regulamento da planificación hidrolóxica, e tres disposicións derradeiras. A disposición derradeira primeira establece o fundamento competencial, a disposición derradeira segunda refírese aos gastos de persoal e a terceira establece a entrada en vigor.

De acordo co anteriormente exposto, é importante resaltar a funcionalidade -e importancia- destas modificacións na aplicación de todos os plans hidrolóxicos de segundo ciclo: os aprobados polo Real decreto 1/2016, do 8 de xaneiro, polo que se aproba a revisión dos plans hidrolóxicos das demarcacións hidrográficas do Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura e Xúcar, e da parte española das demarcacións hidrográficas do Cantábrico Oriental, do Miño-Sil, Douro, Texo, Guadiana e Ebro, así como polo Real decreto 11/2016, do 8 de xaneiro, polo que se aproban os plans hidrolóxicos das demarcacións hidrográficas de Galicia-Costa, das bacías mediterráneas andaluzas, do Guadalete e Barbate e do Tinto, Odiel e Piedras, todos eles intracomunitarios. Estes plans uníanse ao da Demarcación Hidrográfica de Illes Baleares, tamén de competencia autonómica, que foi aprobado polo Real decreto 701/2015, do 17 de xullo.

Da mesma forma, é igualmente esencial para a correcta implantación dos plans de xestión do risco de inundación, aprobados mediante os seguintes reais decretos: o Real decreto 18/2016, do 15 de xaneiro, polo que se aproban os plans de xestión do risco de inundación das demarcacións hidrográficas do Guadalquivir, Segura, Xúcar e da parte española das demarcacións hidrográficas do Miño-Sil, Douro, Texo, Guadiana, Ebro, Ceuta e Melilla; o Real decreto 19/2016, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Plan de xestión do risco de inundación da Demarcación Hidrográfica de Galicia-Costa; o Real decreto 20/2016, do 15 de xaneiro, polo que se aproban os plans de xestión do risco de inundación da Demarcación Hidrográfica do Cantábrico Occidental e da parte española da Demarcación Hidrográfica do Cantábrico Oriental, e o Real decreto 21/2016, do 15 de xaneiro, polo que se aproban os plans de xestión do risco de inundación das bacías internas de Andalucía: demarcacións hidrográficas do Tinto, Odiel e Piedras; Guadalete e Barbate; e bacías mediterráneas andaluzas. Posteriormente, aprobouse o Plan de xestión do risco de inundación da Demarcación Hidrográfica de Illes Balears, mediante o Real decreto 159/2016, do 15 de abril, e queda aínda pendente de pechar o proceso nas bacías internas de Cataluña e Illas Canarias, de competencia autonómica.

Este real decreto dítase de conformidade co disposto nas leis que desenvolve, disposicións derradeiras primeira da LPHN e segunda do TRLA, que facultan o Goberno e o entón ministro de Medio Ambiente, hoxe ministro de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, para ditar, no ámbito das súas competencias, as disposicións necesarias para o seu desenvolvemento e aplicación.

Esta norma ten natureza xurídica de lexislación básica, de acordo co establecido no artigo 149.1.23.^a da Constitución, na medida en que resulta un corpo normativo indispensable para asegurar o mínimo común normativo na protección do ambiente aplicable para todas as demarcacións hidrográficas, de maneira que actúa como título competencial prevalente, pois en materia de augas conflúen sobre unha mesma realidade física varios títulos competenciais distintos a favor do Estado.

En todo caso, os criterios establecidos son requisitos mínimos, polo que a regulación deixa marxe á normativa autonómica para establecer mecanismos adicionais de protección e permite o desenvolvemento lexislativo por parte das comunidades autónomas con competencias en materia de ambiente naquilo que non afecte o tratamento do recurso nas bacías intercomunitarias, competencia exclusiva do Estado. Neste sentido, débese destacar que coa presente norma se modifica o entroncamento competencial da regulación dos caudais ecolóxicos que houbo ata o momento, pois dada a súa natureza xurídica e contido, considérase prevalente o seu ditado polo dito título competencial, en lugar de limitalo a unha perspectiva simplemente de xestión do recurso como ata a data: unha regulación destas características, no marco da normativa comunitaria, débese vincular necesariamente coa protección ambiental tanto da fauna como da flora vinculada ao recurso e non como unha regulación do uso, por canto os caudais se conceptúan como unha limitación previa a calquera delimitación de usos.

Ademais, en virtude do artigo 149.1.22.^a da Constitución, nas bacías hidrográficas intercomunitarias correspóndelle ao Estado en exclusiva a declaración das reservas, así como o establecemento do procedemento para iso, e presérvase así a competencia das comunidades autónomas sobre as bacías intracomunitarias nestes dous aspectos nas augas da súa competencia. Polo demais, no caso da regulación relativa a inundacións e ás presas e encoros, o real decreto, ademais, dítase ao abeiro do artigo 149.1.29.^a da Constitución, que lle atribúe competencias ao Estado en materia de seguridade pública.

O Consello Asesor de Medio Ambiente, o Consello Nacional da Auga, a Axencia Española de Protección de Datos e a Comisión Nacional de Protección Civil emitiron informe sobre este real decreto e na súa tramitación foron consultadas as comunidades autónomas e os sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 9 de decembro de 2016,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento do dominio público hidráulico, que desenvolve os títulos preliminar, I, IV, V, VI, VII e VIII do texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo, aprobado polo Real decreto 849/1986.*

O Regulamento do dominio público hidráulico, que desenvolve os títulos preliminar, I, IV, V, VI, VII e VIII do texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo, aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril, queda modificado nos seguintes termos:

Un. Modifícase o número 2 do artigo 4, coa seguinte redacción:

«2. Nos tramos de leito onde exista información hidrolóxica suficiente, considerarase caudal da máxima enchente ordinaria a media dos máximos caudais instantáneos anuais no seu réxime natural, calculada a partir das series de datos

existentes e seleccionando un período que incluíra o máximo número de anos posible e será superior a dez anos consecutivos. Este período será representativo do comportamento hidráulico da corrente e na súa definición teranse en conta as características xeomorfolóxicas, ecolóxicas e as referencias históricas dispoñibles.

Nos tramos de leito en que non haxa información hidrolóxica suficiente para aplicar o parágrafo anterior, o caudal da máxima enchente ordinaria establecerase a partir de métodos hidrolóxicos e hidráulicos alternativos e, en especial, a partir da simulación hidrolóxica e hidráulica da determinación do álveo ou leito natural e tendo en conta o comportamento hidráulico da corrente, as características xeomorfolóxicas, ecolóxicas e as referencias históricas dispoñibles.»

Dous. Modifícase o parágrafo primeiro do número 2 do artigo 9, coa seguinte redacción:

«2. Sen prexuízo da modificación dos límites da zona de policía, cando concorran algunha das causas sinaladas no artigo 6.2 do texto refundido da Lei de augas (TRLA), a zona de policía poderase ampliar, se iso for necesario, para incluír a zona ou zonas onde se concentra preferentemente o fluxo, co obxecto específico de protexer o réxime de correntes en enchentes e reducir o risco de produción de danos en persoas e bens. Nestas zonas ou vías de fluxo preferente só poderán ser autorizadas aquelas actividades non vulnerables fronte ás enchentes e que non supoñan unha redución significativa da capacidade de desaugamento das ditas zonas, nos termos previstos nos artigos 9 bis, 9 ter e 9 quáter.»

Tres. Engádesse un novo artigo 9 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 9 bis. *Limitacións aos usos na zona de fluxo preferente en solo rural.*

Co obxecto de garantir a seguridade das persoas e bens, de conformidade co previsto no artigo 11.3 do TRLA, e sen prexuízo das normas complementarias que poidan establecer as comunidades autónomas, establécense as seguintes limitacións nos usos do solo na zona de fluxo preferente:

1. Nos solos que se encontren, na data de entrada en vigor do Real decreto 638/2016, do 9 de decembro, na situación básica de solo rural do texto refundido da Lei de solo e rehabilitación urbana aprobado polo Real decreto lexislativo 7/2015, do 30 de outubro, non se permitirá a instalación de novas:

a) Instalacións que almacenen, transformen, manipulen, xeren ou vertan produtos que poidan resultar prexudiciais para a saúde humana e o contorno (solo, auga, vexetación ou fauna) como consecuencia do seu arrastre, dilución ou infiltración, en particular estacións de subministración de carburante, depuradoras industriais, almacéns de residuos, instalacións eléctricas de media e alta tensión; ou centros escolares ou sanitarios, residencias de persoas maiores, ou de persoas con discapacidade, centros deportivos ou grandes superficies comerciais onde se poidan dar grandes aglomeracións de poboación; ou parques de bombeiros, centros penitenciarios, instalacións dos servizos de protección civil.

b) Edificacións, obras de reparación ou rehabilitación que supoñan un incremento da ocupación en planta ou do volume de edificacións existentes, cambios de uso que incrementen a vulnerabilidade da seguridade das persoas ou bens fronte ás enchentes, garaxes subterráneos, sotos e calquera edificación baixo rasante e instalacións permanentes de aparcadoiros de vehículos en superficie.

c) Acampadas, zonas destinadas ao aloxamento nos cámpings e edificios de usos vinculados.

d) Depuradoras de augas residuais urbanas, salvo naqueles casos en que se comprobe que non existe unha localización alternativa ou, no caso de pequenas poboacións, que os seus sistemas de depuración sexan compatibles coas

inundacións. Nestes casos excepcionais, deseñaranse tendo en conta, ademais dos requisitos previstos nos artigos 246 e 259 ter, o risco de inundación existente, incluíndo medidas que eviten os eventuais danos que se poidan orixinar nas súas instalacións e garantindo que non se incremente o risco de inundación no contorno inmediato, nin augas abaixo. Ademais, informárase o organismo de bacía dos puntos de desbordamento en virtude da disposición adicional segunda. Quedan exceptuadas as obras de conservación, mellora e protección das xa existentes.

e) Invernadoiros, cerramentos e valados que non sexan permeables, tales como os peches de muro de fábrica estancos de calquera clase.

f) Granxas e criadeiras de animais que deban estar incluídos no Rexistro de Explotacións Gandeiras.

g) Recheos que modifiquen a rasante do terreo e supoñan unha redución significativa da capacidade de desaugamento. Este suposto non é de aplicación aos recheos asociados ás actuacións previstas no artigo 126 ter, que se rexerán polo establecido no dito artigo.

h) Aproveitamentos de materiais que poidan ser arrastrados ou poidan degradar o dominio público hidráulico ou almacenamento de residuos de todo tipo.

i) Infraestruturas lineais deseñadas de modo tendente ao paralelismo co leito. Excepcionalmente, cando se demostre que non existe outra alternativa viable de trazado, poderase admitir unha ocupación parcial da zona de fluxo preferente, minimizando sempre a alteración do réxime hidráulico e que se compense, se é o caso, o incremento do risco de inundación que eventualmente se poida producir. Quedan exceptuadas as infraestruturas de saneamento, abastecemento e outras canalizacións subterráneas, así como as obras de conservación, mellora e protección de infraestruturas lineais xa existentes. As obras de protección fronte a inundacións rexeranse polo establecido nos artigos 126, 126 bis e 126 ter.

2. Excepcionalmente, permítase a construción de pequenas edificacións destinadas a usos agrícolas cunha superficie máxima de 40 m², a construción das obras necesarias asociadas aos aproveitamentos recoñecidos pola lexislación de augas e aquelas outras obras destinadas á conservación e restauración de construcións singulares asociadas a usos tradicionais da auga, sempre que se manteña o seu uso tradicional, e non se permitirá, en ningún caso, un cambio de uso salvo o acondicionamento museístico, sempre que se reúnan os seguintes requisitos:

a) Non represente un aumento da vulnerabilidade da seguridade das persoas ou bens fronte ás enchentes.

b) Que non se incremente de maneira significativa a inundabilidade do contorno inmediato, nin augas abaixo, nin se condicionen as posibles actuacións de defensa contra inundacións da zona urbana. Considérase que se produce un incremento significativo da inundabilidade cando a partir da información obtida dos estudos hidrolóxicos e hidráulicos, que en caso necesario sexan requiridos para a súa autorización e que definan a situación antes da actuación prevista e despois dela, non se deduza un aumento da zona inundable en terreos altamente vulnerables.

3. Toda actuación na zona de fluxo preferente deberá contar cunha declaración responsable, presentada ante a Administración hidráulica competente e integrada, se é o caso, na documentación do expediente de autorización, na cal o promotor exprese claramente que coñece e asume o risco existente e as medidas de protección civil aplicables ao caso, e se compromete a trasladar esa información aos posibles afectados, con independencia das medidas complementarias que coide oportuno adoptar para a súa protección. Esta declaración será independente de calquera autorización ou acto de intervención administrativa previa que deba ser outorgada polos distintos órganos das administracións públicas, con suxeición, polo menos, ás limitacións de uso que se establecen neste artigo. En particular, estas

actuacións deberán contar con carácter previo á súa realización, segundo proceda, coa autorización na zona de policía nos termos previstos no artigo 78 ou co informe da Administración hidráulica de conformidade co artigo 25.4 do TRLA (en tal caso, a menos que o correspondente plan de ordenación urbana, outras figuras de ordenamento urbanístico ou plans de obras da Administración contasen co informe e recollasen as oportunas previsións formuladas para o efecto). A declaración responsable deberase presentar ante a Administración hidráulica cunha antelación mínima dun mes antes do inicio da actividade nos casos en que non estivese incluída nun expediente de autorización.

4. Para os supostos excepcionais anteriores, e para as edificacións xa existentes, as administracións competentes fomentarán a adopción de medidas de diminución da vulnerabilidade e autoprotección, todo isto de acordo co establecido na Lei 17/2015, do 9 de xullo, do Sistema nacional de protección civil, e na normativa das comunidades autónomas.»

Catro. Engádesse un novo artigo 9 ter coa seguinte redacción:

«Artigo 9 ter. *Obras e construcións na zona de fluxo preferente en solos en situación básica de solo urbanizado.*

1. No solo que se encontre, na data de entrada en vigor do Real decreto 638/2016, do 9 de decembro, na situación básica de solo urbanizado de acordo co artigo 21.3 e 4 do texto refundido da Lei de solo e rehabilitación urbana poderanse realizar novas edificacións, obras de reparación ou rehabilitación que supoñan un incremento da ocupación en planta ou do volume de edificacións existentes, cambios de uso, garaxes subterráneos, sotos e calquera edificación baixo rasante e instalacións permanentes de aparcadoiros de vehículos en superficie, sempre que se reúnan os seguintes requisitos e sen prexuízo das normas adicionais que establezan as comunidades autónomas:

a) Non representen un aumento da vulnerabilidade da seguridade das persoas ou bens fronte ás enchentes, ao se teren deseñado tendo en conta o risco a que están sometidos.

b) Que non se incremente de maneira significativa a inundabilidade do contorno inmediato nin augas abaixo, nin se condicionen as posibles actuacións de defensa contra inundacións da zona urbana. Considérase que se produce un incremento significativo da inundabilidade cando, a partir da información obtida dos estudos hidrolóxicos e hidráulicos que en caso necesario sexan requiridos para a súa autorización e que definan a situación antes da actuación prevista e despois dela, non se deduza un aumento da zona inundable en terreos altamente vulnerables.

c) Que non se trate de novas instalacións que almacenen, transformen, manipulen, xeren ou vertan produtos que poidan resultar prexudiciais para a saúde humana e o contorno (solo, auga, vexetación ou fauna) como consecuencia do seu arrastre, dilución ou infiltración, en particular estacións de subministración de carburante, depuradoras industriais, almacéns de residuos, instalacións eléctricas de media e alta tensión.

d) Que non se trate de novos centros escolares ou sanitarios, residencias de persoas maiores ou de persoas con discapacidade, centros deportivos ou grandes superficies comerciais onde se poidan dar grandes aglomeracións de poboación.

e) Que non se trate de novos parques de bombeiros, centros penitenciarios ou instalacións dos servizos de protección civil.

f) As edificacións de carácter residencial deseñaranse tendo en conta o risco e o tipo de inundación existente e os novos usos residenciais dispoñeranse a unha cota tal que non se vexan afectados pola enchente con período de retorno de 500 anos. Poderán dispoñer de garaxes subterráneas e sotos, sempre que se garanta a estanquidade do recinto para a enchente de 500 anos de período de retorno, e que se realicen estudos específicos para evitar o colapso das edificacións, todo isto

tendo en conta a carga sólida transportada e que, ademais, dispoñan de respiradoiros e vías de evacuación por riba da cota da dita enchente. Deberase ter en conta, na medida do posible, a súa accesibilidade en situación de emerxencia por inundacións.

2. Ademais do exixido no artigo 9 bis.3, con carácter previo ao inicio das obras, o promotor deberá dispoñer do certificado do Rexistro da Propiedade en que se acredite que existe anotación rexistral que indique que a construción se encontra en zona de fluxo preferente.

3. Para os supostos excepcionais anteriores, e para as edificacións xa existentes, as administracións competentes fomentarán a adopción de medidas de diminución da vulnerabilidade e autoprotección, todo isto de acordo co establecido na Lei 17/2015, do 9 de xullo, do Sistema nacional de protección civil, e na normativa das comunidades autónomas.»

Cinco. Engádesse un novo artigo 9 quáter coa seguinte redacción:

«Artigo 9 quáter. *Réxime especial en municipios con máis de 1/3 da súa superficie incluída na zona de fluxo preferente.*

1. Nos municipios en que polo menos un 1/3 da súa superficie estea incluída na zona de fluxo preferente ou que pola morfoloxía do seu territorio teñan unha imposibilidade material para orientar os seus futuros desenvolvementos cara a zonas non inundables, poderase permitir como réxime especial a realización de novas edificacións ou usos asociados na zona de fluxo preferente, sempre que cumpran os seguintes requisitos e sen prexuízo das normas adicionais que establezan as comunidades autónomas:

a) Estean situados fóra da zona de policía.

b) Non incrementen de maneira significativa o risco de inundación existente. Considérase que se produce un incremento significativo do risco de inundación cando, a partir da información obtida dos estudos hidrolóxicos e hidráulicos que en caso necesario sexan requiridos para a súa autorización e que definan a situación antes da actuación prevista e despois dela, non se deduza un aumento da zona inundable en terreos altamente vulnerables.

c) Non representen un aumento da vulnerabilidade da seguridade das persoas ou bens fronte ás enchentes, ao se teren deseñado tendo en conta o risco a que están sometidos, e ademais cumpran co establecido no artigo 9 ter.1.f).

d) Non se permitirá a construción de instalacións que se encontren entre as contidas no artigo 9 bis.1.a), e) e h), nin grandes superficies comerciais onde se poidan dar grandes aglomeracións de poboación.

e) Non se permitirá, salvo que cando con carácter excepcional se demostre que non existe outra alternativa de localización, o novo establecemento de servizos ou equipamentos sensibles ou infraestruturas públicas esenciais para o núcleo urbano tales como hospitais, centros escolares ou sanitarios, residencias de persoas maiores ou de persoas con discapacidade, centros deportivos, parques de bombeiros, depuradoras, instalacións dos servizos de protección civil ou similares. Para estes casos excepcionais, as infraestruturas requiridas non deberán incrementar de maneira significativa a inundabilidade do contorno inmediato nin augas abaixo, de forma que non se produza un aumento da zona inundable en terreos altamente vulnerables. Igualmente, non condicionarán as posibles actuacións de defensa contra inundacións da zona urbana, nin representarán un aumento da vulnerabilidade da seguridade das persoas ou bens fronte ás enchentes, ao se teren deseñado tendo en conta o risco a que están sometidas, e ademais cumpran co establecido no artigo 9 ter.1.f); para iso realizáranse os oportunos estudos hidrolóxicos e hidráulicos que definan a situación antes da actuación prevista e despois dela.

2. Ademais do exixido no artigo 9 bis.3, con carácter previo ao inicio das obras, o promotor deberá dispoñer do certificado do Rexistro da Propiedade en que se acredite que existe anotación rexistral que indique que a construción se encontra en zona de fluxo preferente.

3. Para os supostos anteriores, e para as edificacións xa existentes, as administracións competentes fomentarán a adopción de medidas de diminución da vulnerabilidade e autoprotección, todo isto de acordo co establecido na Lei 17/2015, do 9 de xullo, do Sistema nacional de protección civil, e na normativa das comunidades autónomas.»

Seis. Modifícase o artigo 10, que queda redactado como segue:

«Artigo 10. *Xestión dos episodios de enchentes e inundacións.*

1. Poderanse realizar en caso de urxencia traballos de protección de carácter provisional nas marxes dos leitos. Serán responsables dos eventuais danos que poidan derivar das ditas obras os propietarios ou, se é o caso, os promotores que as constrúen.

2. A realización dos citados traballos na zona de policía deberá ser posta en coñecemento do organismo de bacía no prazo de quince días, co obxecto de que este, á vista destes e das circunstancias que os motivaron, poida resolver sobre a súa legalización ou demolición, de conformidade co artigo 78.

3. Na xestión dunha enchente, na operación dos órganos de desaugamento dos encoros da bacía procederase de acordo co establecido no artigo 49 do Regulamento da Administración pública da auga e da planificación hidrolóxica aprobado polo Real decreto 927/1988, do 29 de xullo, e coas obrigas establecidas para os titulares de presas e encoros no artigo 367 deste regulamento.

4. Co fin de minimizar, na medida do posible, os danos augas abaixo dos encoros existentes, no conxunto de operacións destinadas á xestión dunha enchente nun determinado tramo de río situado augas abaixo dun encoro, ou sistema de encoros, as manobras dos órganos de desaugamento realizaranse co obxectivo de que o caudal máximo desaugado non supere, ao longo do período de duración da enchente, o máximo caudal de entrada estimado no dito período, sen prexuízo das manobras que se realicen co obxectivo de aumentar a capacidade de regulación do encoro ou a súa propia seguridade mediante desencoramentos preventivos nin das obrigas derivadas do cumprimento do réxime de caudais ecolóxicos.»

Sete. Modifícase o número 1 do artigo 14 coa seguinte redacción, e suprímese o número 4:

«1. Considérase zona inundable os terreos que poidan resultar inundados polos niveis teóricos que alcanzarían as augas nas enchentes cuxo período estatístico de retorno sexa de 500 anos, atendendo a estudos xeomorfolóxicos, hidrolóxicos e hidráulicos, así como de series de enchentes históricas e documentos ou evidencias históricas destas nos lagos, lagoas, encoros, ríos ou regatos. Estes terreos cumpren labores de retención ou alivio dos fluxos de auga e carga sólida transportada durante as ditas enchentes ou de resguardo contra a erosión. Estas zonas declararanse nos lagos, lagoas, encoros, ríos ou regatos.

A cualificación como zonas inundables non alterará a cualificación xurídica e a titularidade dominical que os ditos terreos tivesen.»

Oito. Inclúese un novo artigo 14 bis co seguinte contido:

«Artigo 14 bis. *Limitacións aos usos do solo na zona inundable.*

Co obxecto de garantir a seguridade das persoas e bens, de conformidade co previsto no artigo 11.3 do texto refundido da Lei de augas, e sen prexuízo das

normas complementarias que poidan establecer as comunidades autónomas, establécense as seguintes limitacións nos usos do solo na zona inundable:

1. As novas edificacións e usos asociados naqueles solos que se encontren en situación básica de solo rural na data de entrada en vigor do Real decreto 638/2016, do 9 de decembro, realizaranse, na medida do posible, fóra das zonas inundables.

Naqueles casos en que non sexa posible, aplicarase o que ao respecto establezan, se é o caso, as normativas das comunidades autónomas, tendo en conta o seguinte:

a) As edificacións deseñaranse tendo en conta o risco de inundación existente e os novos usos residenciais dispoñeranse a unha cota tal que non se vexan afectados pola enchente con período de retorno de 500 anos, e deberán deseñarse tendo en conta o risco e o tipo de inundación existente. Poderán dispoñer de garaxes subterráneos e sotos, sempre que se garanta a estanquidade do recinto para a enchente de 500 anos de período de retorno, se realicen estudos específicos para evitar o colapso das edificacións, todo isto tendo en conta a carga sólida transportada, e ademais se dispoña de respiradoiros e vías de evacuación por riba da cota da dita enchente. Deberase ter en conta a súa accesibilidade en situación de emerxencia por inundacións.

b) Evitarase o establecemento de servizos ou equipamentos sensibles ou infraestruturas públicas esenciais tales como hospitais, centros escolares ou sanitarios, residencias de persoas maiores ou de persoas con discapacidade, centros deportivos ou grandes superficies comerciais onde se poidan dar grandes aglomeracións de poboación, acampadas, zonas destinadas ao aloxamento nos cámpings e edificios de usos vinculados, parques de bombeiros, centros penitenciarios, depuradoras, instalacións dos servizos de protección civil, ou similares. Excepcionalmente, cando se demostre que non existe outra alternativa de localización, poderase permitir o seu establecemento, sempre que se cumpra o establecido no punto anterior e se asegure a súa accesibilidade en situación de emerxencia por inundacións.

2. Naqueles solos que se encontren na data de entrada en vigor do Real decreto 638/2016, do 9 de decembro, na situación básica de solo urbanizado, poderase permitir a construción de novas edificacións, tendo en conta, na medida do posible, o establecido nas alíneas a) e b) do número 1.

3. Para os supostos anteriores e para as edificacións xa existentes, as administracións competentes fomentarán a adopción de medidas de diminución da vulnerabilidade e autoprotección, todo isto de acordo co establecido na Lei 17/2015, do 9 de xullo, do Sistema nacional de protección civil, e na normativa das comunidades autónomas. Así mesmo, o promotor deberá subscribir unha declaración responsable en que exprese claramente que coñece e asume o risco existente e as medidas de protección civil aplicables ao caso, e que se compromete a trasladar esa información aos posibles afectados, con independencia das medidas complementarias que coide oportuno adoptar para a súa protección. Esta declaración responsable deberá estar integrada, se é o caso, na documentación do expediente de autorización. Nos casos en que non estivese incluída nun expediente de autorización da Administración hidráulica, deberase presentar ante esta cunha antelación mínima dun mes antes do inicio da actividade.

4. Ademais do establecido no punto anterior, con carácter previo ao inicio das obras, o promotor deberá dispoñer do certificado do Rexistro da Propiedade no cal se acredite que existe anotación rexistral que indique que a construción se encontra en zona inundable.

5. En relación coas zonas inundables, distinguírase entre aquelas que están incluídas dentro da zona de policía que define o artigo 6.1.b) do TRLA, na cal a execución de calquera obra ou traballo precisará autorización administrativa dos organismos de bacía de acordo co artigo 9.4, daquelas outras zonas inundables situadas fóra da dita zona de policía, nas cales as actividades serán autorizadas pola Administración competente con suxeición, polo menos, ás limitacións de uso que se establecen neste artigo e ao informe que emitirá con carácter previo a Administración hidráulica de conformidade co artigo 25.4 do TRLA, a menos que o correspondente Plan de ordenación urbana, outras figuras de ordenamento urbanístico ou plans de obras da Administración, contasen co informe e recollen as oportunas previsións formuladas para o efecto.»

Nove. Engádense os artigos 49 ter, 49 quáter e 49 quinquies, coa seguinte redacción:

«Artigo 49 ter. *Réxime de caudais ecolóxicos.*

1. O establecemento do réxime de caudais ecolóxicos ten a finalidade de contribuír á conservación ou recuperación do medio natural e manter como mínimo a vida piscícola que, de maneira natural, habitaría ou poderá habitar no río, así como a súa vexetación de ribeira, e a alcanzar o bo estado ou bo potencial ecolóxicos nas masas de auga, así como a evitar a súa deterioración. Así mesmo, o caudal ecolóxico deberá ser suficiente para evitar que por razóns cuantitativas se poña en risco a supervivencia da fauna piscícola e a vexetación de ribeira.

2. Os caudais ecolóxicos non terán o carácter de uso e deberán considerarse como unha restrición que se impón con carácter xeral aos sistemas de explotación. En consecuencia, as dispoñibilidades hídricas obtidas nestas condicións, son as que poden ser obxecto de asignación e reserva nos plans hidrolóxicos de bacía.»

Artigo 49 quáter. *Mantemento do réxime de caudais ecolóxicos.*

1. A exixencia no cumprimento dos caudais ecolóxicos manterase en todos os sistemas de explotación, coa única excepción do abastecemento a poboacións cando non exista unha alternativa razoable que poida dar satisfacción a esta necesidade, e planifícase conforme o artigo 22.3.a) do texto refundido da Lei de solo e rehabilitación urbana, aprobado polo Real decreto lexislativo 7/2015, do 30 de outubro.

2. A inexistencia de obriga expresa en relación co mantemento de caudais ecolóxicos nas autorizacións e concesións outorgadas pola Administración hidráulica non exonerará o concesionario da súa observancia.

3. En leitos de ríos non regulados, a exixencia dos caudais ecolóxicos quedará limitada a aqueles períodos en que a dispoñibilidade natural o permita.

4. Sen prexuízo do establecido nos seguintes puntos, nos ríos que contén ou poidan contar con reservas artificiais de auga encorada, exixírase o mantemento do réxime de caudais ecolóxicos augas abaixo das presas conforme o previsto na disposición transitoria quinta e cando a dispoñibilidade natural o permita. Para tal efecto, o réxime de caudais ecolóxicos non será exixible se o encoro non recibe achegas naturais iguais ou superiores ao caudal ecolóxico fixado no correspondente plan hidrolóxico; nestes casos quedará limitado ao réxime de entradas naturais ao encoro.

Non obstante, o réxime de caudais ecolóxicos será exixible, sempre e en todo caso, cando exista unha lexislación prevalente como a aplicable en Rede Natura ou na Lista de zonas húmidas de importancia internacional, de acordo co Convenio de Ramsar do 2 de febreiro de 1971, na cal se establece a prevalencia do caudal ecolóxico fronte ao uso.

En todo caso, a exixibilidade do cumprimento dos caudais manterase atendendo ao estado en que se encontren os ríos augas abaixo debido a situacións previas de estrés hídrico cando, malia ter cesado a achega natural augas arriba, se poidan

realizar achegas adicionais provenientes de auga encorada que poidan contribuír a mitigar tal estrés.

5. Aquelas subzonas ou sistemas de explotación que, conforme o sistema de indicadores de seca integrado no Plan especial de actuación ante situacións de alerta e eventual seca da demarcación hidrográfica correspondente, se encontren afectados por este fenómeno conxuntural, con seca formalmente declarada, poderán aplicar un réxime de caudais ecolóxicos menos exixente de acordo co previsto no seu plan hidrolóxico, sen prexuízo do establecido no artigo 18.4 do RPH.

6. Os caudais de desencoro a pé de presa que sexa preciso liberar para manter o réxime de caudais ecolóxicos poden ser obxecto de concesión ou autorización para aproveitamento hidroeléctrico, na medida en que non distorsione o réxime de caudais ecolóxicos augas abaixo da presa.

7. Os caudais desencorados para manter o réxime de caudais ecolóxicos deberán ofrecer unhas condicións de calidade e, en especial, de oxixenación, que non poñan en risco os obxectivos ambientais da masa de auga superficial situada inmediatamente augas abaixo da presa que os libera por causa das operacións de solta destes caudais. Por outra parte, a masa de auga que reciba os caudais ecolóxicos non deberá rexistrar unha deterioración no seu estado ou potencial como consecuencia de recibir uns caudais ecolóxicos en peores condicións cualitativas que as de entrada ao encoro que os libera. Na exhibibilidade destes requisitos serán de aplicación os períodos temporais que se regulan na disposición transitoria quinta en relación coa adaptación dos órganos de desaugamento das presas.

Artigo 49 quinquies. *Control e seguimento do réxime de caudais ecolóxicos.*

1. Os organismos de bacía vixiarán o cumprimento dos réximes de caudais ecolóxicos nas estacións de medición de caudal integradas en redes de control que reúnan condicións adecuadas para este fin. Adicionalmente, poderán valorar o cumprimento dos réximes de caudais ecolóxicos mediante campañas de medición de caudais específicas ou outros procedementos.

2. Entenderase que se produce o incumprimento do réxime de caudais ecolóxicos establecido no correspondente plan hidrolóxico cando se dea algún dos seguintes supostos:

a) Se nalgún momento os caudais mínimos foron inferiores ao 50 % do valor establecido nos termos que resulte exixible, de conformidade co previsto no artigo 49 quáter.

b) Se durante máis de 72 horas, durante un mes, se incumpren os caudais mínimos, máximos ou de desencoramento establecidos como compoñentes do réxime de caudais ecolóxicos en, polo menos, un 20 % do seu valor.

c) Se, durante unha semana en máis de seis episodios instantáneos, se incumpren as condicións máximas ou mínimas establecidas en, polo menos, un 20 % do seu valor.

d) Se as taxas máximas de cambio se incumpren en máis de tres ocasións nun mes en, polo menos, un 20 % do seu valor.

e) En ningún caso se admitirá que, de forma sistemática ou prolongada no tempo, os caudais ecolóxicos circulantes se encontren dentro das marxes de redución indicadas nas alíneas b), c) e d).

Cando circunstancias especiais así o aconsellen, o plan hidrolóxico de bacía poderá fixar unhas regras menos exixentes, que non poderán ser xerais senón referidas a masas de auga específicas, sempre e cando o uso desta excepción non poña en risco o logro dos obxectivos ambientais xerais previstos na lexislación.

3. Os titulares de aproveitamentos de augas que incorporen nel unha presa con encoro están obrigados a instalar e manter os sistemas de medición que garantan a información precisa sobre o mantemento dos caudais ecolóxicos e deberán comunicar ao organismo de bacía, coa periodicidade que este estableza, os caudais desencorados para o cumprimento do réxime de caudais ecolóxicos.

4. Os titulares de aproveitamentos de augas que non inclúan sistemas de regulación no seu título habilitante están obrigados a instalar e manter sistemas de medición que garantan a información precisa sobre o mantemento dos caudais ecolóxicos nos seus puntos de captación.

5. O incumprimento sistemático do réxime de caudais ecolóxicos nunha masa de auga, entendendo como tal o rexistro dalgunha das circunstancias indicadas no número 2 durante tres meses consecutivos, conducirá á clasificación da dita masa como en risco de non alcanzar os obxectivos ambientais.

6. A operación dos órganos de desaugamento das presas por razóns de seguridade en situacións extraordinarias debidamente acreditadas poderá dar lugar ao incumprimento conxuntural do réxime de caudais ecolóxicos, aínda que isto supoña a deterioración temporal do estado ou potencial da masa de auga.»

Dez. Modifícase a numeración do número 2, que pasa a ser número 3, e incorpórase un novo número 2 no artigo 96, que queda redactado como segue:

«2. As concesións e reservas para usos existentes ou previsibles outórganse segundo as dispoñibilidades existentes obtidas unha vez que se aplicou a restrición derivada do cumprimento dos caudais ecolóxicos de conformidade co artigo 49 ter.»

Once. O número 1 do artigo 78 queda redactado como segue:

«1. Para realizar calquera tipo de construción en zona de policía de leitos, exixírase a autorización previa ao organismo de bacía, a menos que o correspondente plan de ordenación urbana, outras figuras de ordenamento urbanístico ou plans de obras da Administración contasen co informe do organismo de bacía e recollen as oportunas previsións formuladas para o efecto. En todos os casos, os proxectos derivados do desenvolvemento do planeamento deberán ser comunicados ao organismo de bacía para que se analicen as posibles afeccións ao dominio público hidráulico e ao disposto no artigo 9, 9 bis, 9 ter, 9 quáter, 14 e 14 bis.»

Doce. Modifícanse a letra a) do número 1 e o número 2 do artigo 126, que quedan redactados do seguinte modo:

«a) No caso de estabilización de marxes ou labores de simple conservación e mantemento de leitos, a documentación comprenderá, como mínimo, un plano de planta a escala da obra que se vai executar, en que esta quede perfectamente definida en relación con ambas as marxes do leito, acompañado dunha breve memoria descritiva.

Cando, pola índole da obra solicitada, se poida ver modificada a capacidade de evacuación do leito, incluíranse perfís transversais del e un cálculo xustificativo da capacidade a distintos niveis. Poderanse substituír os planos a escala por esbozos acoutados, se se trata de obras de pouca importancia que se vaian realizar en leitos públicos de escasa entidade.»

«2. Poderase prescindir da información pública cando os estudos hidráulicos realizados polo solicitante e validados pola Administración hidráulica competente demostren que non se produce un incremento de niveis tanto na outra marxe do río como augas arriba e abaixo do tramo en cuestión, ou ben se trate de estabilización de marxes, labores de simple conservación e mantemento de leitos, pontes, pasarelas e coberturas de escasa importancia en leitos de pequena entidade.»

Trece. Engádesse un artigo 126 ter na sección 5.ª do capítulo III do título II, coa seguinte redacción:

«Artigo 126 ter. *Criterios de deseño e conservación para obras de protección, modificacións nos leitos e obras de paso.*

Ademais do cumprimento dos requisitos previstos nos dous artigos anteriores con carácter xeral, establécense os seguintes criterios para o deseño das actuacións en dominio público hidráulico:

1. Nas obras de protección fronte a inundacións tenderase, no posible, a aumentar o espazo do leito e non agravar a inundabilidade e o risco preexistente augas arriba e augas abaixo da actuación, tendo en consideración o establecido no artigo 28.3 e o parágrafo segundo do artigo 36.2 do Plan hidrolóxico nacional aprobado pola Lei 10/2001, do 5 de xullo.

2. Como criterio xeral non será autorizable a realización de cubrimentos dos leitos nin a alteración do seu trazado, sen prexuízo da aplicación do establecido nos números 3, 4 e 5. Nos casos excepcionais debidamente xustificadas en que se propoña a autorización de cubrimentos, a sección será, no posible, visitable e dispoñerá dos elementos necesarios para o seu correcto mantemento e, en calquera caso, deberá permitir o desaugamento do caudal de enchente de 500 anos de período de retorno.

3. O deseño das pontes, pasarelas e obras de drenaxe transversal nas autoestradas, autovías, vías rápidas e novas estradas convencionais e da rede ferroviaria, así como daquelas outras vías de comunicación que dean acceso a instalacións e servizos básicos para a planificación de protección civil, realizarase de forma que non se ocupe a vía de intenso desaugamento con terrapléns ou estribos da estrutura de paso e non se produzan alteracións significativas da zona de fluxo preferente, para o cal a obra de paso complementarase con posibles obras de drenaxe adicionais e pasos inferiores.

En caso necesario, poderán situarse piares dentro da vía de intenso desaugamento, para minimizar sempre a alteración do réxime hidráulico e garantir que a sobreelevación producida sexa inferior aos límites establecidos no artigo 9.2. Naquelas zonas onde se poida ver afectada a seguridade das persoas e bens ou o posible desenvolvemento urbanístico, a sobreelevación máxima será inferior a 10 cm.

4. As pontes en camiños veciñais, vías e camiños de servizo e outras infraestruturas de baixa intensidade de tráfico rodado deberán ter, polo menos, a mesma capacidade de desaugamento que o leito nos tramos inmediatamente augas arriba e augas abaixo. Así mesmo, deseñaranse para non supoñer un obstáculo á circulación dos sedimentos e da fauna piscícola, tanto en ascenso como en descenso.

5. No deseño das drenaxes transversais das vías de comunicación respectaranse, na medida do posible, as áreas de drenaxe naturais e deberanse adoptar as medidas necesarias para limitar o incremento do risco de inundación que poida derivar.

6. En todo caso, os titulares destas infraestruturas deberán realizar os labores de conservación necesarios que garantan o mantemento da súa capacidade de desaugamento, para o cal os particulares facilitarán o acceso dos equipos de conservación ás súas propiedades, e non poderán realizar actuacións que diminúan a capacidade de drenaxe das infraestruturas.

7. As novas urbanizacións, polígonos industriais e desenvolvementos urbanísticos en xeral, deberán introducir sistemas de drenaxe sustentable, tales como superficies e acabamentos permeables, de forma que o eventual incremento do risco de inundación se mitigue. Para tal efecto, o expediente do desenvolvemento urbanístico deberá incluír un estudo hidrolóxico-hidráulico que o xustifique.»

Catorce. Modifícase o título do capítulo I do título III, coa seguinte redacción:

«CAPÍTULO I

Normas xerais, deslindamento do dominio público e zonas de protección e reservas hidrolóxicas»

Quince. Créase unha nova sección 4.ª coa denominación de «Réxime xurídico das reservas hidrolóxicas», no capítulo I do título III.

Dezaseis. Incorporáanse na dita sección os artigos 244 bis, 244 ter, 244 quáter, 244 quinquies e 244 sexies, coa seguinte redacción:

«Artigo 244 bis. *Reservas hidrolóxicas. Concepto e tipoloxía.*

1. Para os efectos do artigo 25 da Lei 10/2001, do 5 de xullo, do Plan hidrolóxico nacional, constitúen unha reserva hidrolóxica os ríos, tramos de río, lagos, acuíferos, masas de auga ou partes de masas de auga, declarados como tales dadas as súas especiais características ou a súa importancia hidrolóxica para a súa conservación en estado natural.

Estas reservas circunscribíranse estritamente aos bens de dominio público hidráulico.

2. Para determinar se as reservas hidrolóxicas posúen especiais características ou unha importancia hidrolóxica, atenderase ao estado das augas ou ás súas características hidromorfolóxicas:

a) En canto ao estado, poderanse declarar como reserva hidrolóxica aquelas que, estando en moi bo estado ou bo estado, teñan unha relevancia especial, ben pola súa singularidade, representatividade das distintas categorías ou tipos de masas de auga, ou por ser consideradas como sitios de referencia da Directiva marco da auga (DMA).

b) En canto ás características hidromorfolóxicas, poderanse declarar como reserva hidrolóxica aquelas que sexan representativas das distintas hidromorfoloxías existentes:

1.º En canto a leitos (ríos ou tramos de ríos) o réxime e a estacionalidade do réxime de caudais asociado (permanente, temporal ou estacional, intermitente ou fortemente estacional ou efémero, entre outros) e a orixe das súas achegas (glacial, nival, nivo-pluvial, pluvio-nival, pluvial oceánico, pluvial mediterráneo, entre outros).

Ademais, a tipoloxía en canto ao tipo de fondo de val, trazado, morfoloxía e xeometría do leito (recto, meandriforme, trenzado, divagante, anastomosado, cavorco, entre outros), a estrutura e substrato do leito, ou as características das súas ribeiras.

2.º En canto aos lagos, a orixe e as características xeolóxicas, o réxime de achega, a frecuencia e persistencia da inundación da cubeta, a profundidade ou as características das súas ribeiras.

3.º En canto aos acuíferos, a orixe e as características xeolóxicas, as características hidroxeolóxicas ou a súa conexión cos ecosistemas terrestres asociados.

3. Entenderase por estado natural aquel no cal se constatase a nula ou escasa alteración dos procesos naturais como consecuencia da intervención humana, de forma que a reserva hidrolóxica mantéña as características que a fan merecedora de protección, e poderán utilizarse como sitios de referencia da DMA.

4. As reservas hidrolóxicas clasifícanse en tres grupos:

a) Reservas naturais fluviais. Son aqueles leitos, ou tramos de leitos, de correntes naturais, continuas ou descontinuas, nos cales, tendo as características de representatividade indicadas no punto anterior, as presións e os impactos

producidos como consecuencia da actividade humana non alteraron o estado natural que motivou a súa declaración.

b) Reservas naturais lacustres. Son aqueles lagos ou masas de auga da categoría lago, e os seus leitos, nos cales, tendo as características de representatividade indicadas na alínea anterior, as presións e os impactos producidos como consecuencia da actividade humana non alteraron o estado natural que motivou a súa declaración.

c) Reservas naturais subterráneas. Son aqueles acuíferos ou masas de auga subterráneas nos cales, tendo as características de representatividade indicadas na alínea anterior, as presións e os impactos producidos como consecuencia da actividade humana non alteraron o estado natural que motivou a súa declaración.

Artigo 244 ter. *Declaración das reservas hidrolóxicas.*

1. Na regulación da declaración de reservas hidrolóxicas nas demarcacións hidrográficas intracomunitarias, que corresponde realizar ás comunidades autónomas competentes para a súa planificación, regulación e xestión, o procedemento establecido por estas suxeitarase ao disposto nos números 5 e 7 e será realizada pola Administración hidráulica intracomunitaria correspondente e polos seus órganos colexiados equivalentes.

2. As reservas hidrolóxicas nas demarcacións hidrográficas intercomunitarias declararanse de acordo co procedemento establecido no artigo 25 da Lei 10/2001, do 5 de xullo, do Plan hidrolóxico nacional, e neste artigo. Para tal efecto, a declaración terá lugar mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, logo de informe do Consello Nacional da Auga e consulta ás comunidades autónomas.

3. A proposta de declaración conterá os datos identificativos que figuran no artigo 244 sexies para a súa inclusión no Catálogo nacional de reservas hidrolóxicas, así como a información necesaria para a súa inclusión no rexistro de zonas protexidas que se especifica no artigo 24.4 do Regulamento da planificación hidrolóxica.

4. A proposta de declaración será elaborada pola Dirección Xeral da Auga a partir da información subministrada polos organismos de bacía e, en especial, da información dispoñible no plan hidrolóxico de cada demarcación, e irá acompañada dunha memoria que exprese as razóns que motivan a declaración de cada unha das reservas, o grupo de reserva hidrolóxica de que se trata e unha análise sobre as presións significativas existentes.

5. No proceso de elaboración da proposta de declaración deberán incorporarse os requisitos establecidos na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente, de maneira que a proposta:

a) Será obxecto de consulta pública durante polo menos un mes na web do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente para que se formulen as alegacións que consideren oportunas.

b) Se someterá á consulta do Consello da Auga de cada unha das demarcacións hidrográficas afectadas, polo procedemento escrito nos termos previstos na norma que regula o dito órgano de participación.

c) Se someterá á consulta do Consello Asesor de Medio Ambiente e do Consello Nacional da Auga.

d) Se fomentará a participación activa dos cidadáns mediante a constitución de foros ou grupos de traballo nos cales poderán participar, ademais das partes interesadas, persoas de recoñecido prestixio e experiencia nesta materia.

6. Unha vez declaradas, a Dirección Xeral da Auga informará os organismos de bacía e estes o Comité de Autoridades Competentes coa finalidade de garantir a revisión e actualización do rexistro de zonas protexidas, de conformidade co

artigo 25 do Regulamento de planificación hidrolóxica, e publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

7. A declaración de novas reservas comportará a actualización automática do correspondente plan hidrolóxico. O organismo de bacía deberá incluílas formalmente neste e publicar a actualización do plan na súa web e no «Boletín Oficial del Estado» cando implique cambios na parte publicada nel.

Artigo 244 quáter. *Protección das reservas.*

1. O réxime de protección das reservas hidrolóxicas declaradas comprende, polo menos, as seguintes medidas:

a) Non se outorgarán novas concesións nin se autorizarán actividades ou declaracións responsables sobre o dominio público hidráulico que poñan en risco o mantemento do estado de naturalidade e as características hidromorfolóxicas que motivaron a declaración de cada reserva hidrolóxica. Queda exceptuado desta limitación o aproveitamento das augas para abastecemento urbano cando non existan outras alternativas viables de subministración; neste caso, atenderase para cada situación específica á súa debida xustificación e ao resultado da análise da repercusión ambiental que puideren ocasionar.

b) Non se autorizarán modificacións das concesións ou autorizacións existentes que poñan en risco o mantemento do estado de naturalidade e as características hidromorfolóxicas que motivaron a declaración de cada reserva hidrolóxica.

c) Poderán ser obxecto de revisión, de oficio, por parte do organismo de bacía, as concesións, autorizacións ou declaracións responsables existentes cando a actividade ou o uso sobre o recurso hídrico ou sobre a morfoloxía das reservas hidrolóxicas poida producir efectos negativos ou de alto risco ecolóxico, cando así o indique unha análise previa de impactos e presións.

d) As reservas declaradas deberán ser respectadas polos instrumentos de ordenación urbanística; para tal fin, deberá solicitarse informe ao organismo de bacía, de conformidade co artigo 25 do TRLA.

2. Naqueles casos en que, por unha intervención humana, se produza a deterioración do estado ou das características hidromorfolóxicas das reservas hidrolóxicas declaradas, o organismo de bacía, sen prexuízo da iniciación do procedemento sancionador que corresponda, adoptará as medidas precisas para impedir unha maior deterioración e posibilitar a recuperación desas características e do estado inicial.

Para tal efecto repercutiránelles aos causantes da deterioración as responsabilidades que procedan.

Artigo 244 quinquies. *Xestión das reservas.*

1. O organismo de bacía establecerá un conxunto de medidas de xestión das reservas hidrolóxicas declaradas, que se incorporarán nos programas de medidas dos plans hidrolóxicos de demarcación, nas cales se recollerán os seguintes aspectos:

a) Actividades de conservación e mellora do estado da reserva hidrolóxica, a través da identificación das principais presións e das medidas de xestión asociadas.

b) Actividades de avaliación e seguimento do estado da reserva hidrolóxica que inclúan os efectos do cambio climático.

c) Actividades de posta en valor das reservas hidrolóxicas da bacía.

d) Indicadores de seguimento das actividades.

2. O organismo de bacía levará a cabo medidas de coordinación coas comunidades autónomas, respecto ás reservas hidrolóxicas declaradas, en relación

con outras figuras de protección que establecesen en exercicio das súas competencias respectivas as comunidades autónomas ou, se é o caso, o Estado, de acordo coa lexislación ambiental e de protección da natureza.

Artigo 244 sexies. *Catálogo nacional de reservas hidrolóxicas.*

1. O Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente creará e manterá actualizado o Catálogo nacional de reservas hidrolóxicas, que almacenará toda a información destas e, en especial, a situación e os límites xeográficos de cada unha das reservas que se definirán mediante un sistema de información xeográfica.

2. Os datos para identificar cada unha das reservas hidrolóxicas declaradas son os seguintes:

a) Código da reserva hidrolóxica, que estará configurado polo código oficial da demarcación hidrográfica, o grupo a que pertence e un número correlativo.

b) Demarcación hidrográfica.

c) Comunidade autónoma.

d) Grupo da reserva hidrolóxica.

e) Nome da reserva hidrolóxica.

f) Lonxitude (km) ou área (km²) ou perímetro (km).

g) Nome dos leitos principais ou masas de auga asociadas.

h) Coordenadas UTM X, UTM Y e o FUSO no sistema de referencia ETRS89 dos puntos iniciais dos leitos principais de cada reserva natural fluvial e do punto final de cada reserva natural fluvial.

i) Coordenadas UTM X, UTM Y e o FUSO no sistema de referencia ETRS89 do centroide do polígono asociado ás reservas naturais lacustres e subterráneas.

3. O soporte do Catálogo nacional elaborárase e manterase actualizado na páxina web do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, de maneira que a información recollida neste sistema permita cumprir co disposto na Lei 27/2006, do 18 de xullo.

4. As comunidades autónomas con competencias nas bacías intracomunitarias facilitarán ao Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente a información establecida nos puntos anteriores para manter actualizado o Catálogo nacional de reservas hidrolóxicas no relativo ás reservas hidrolóxicas da súa competencia que declaren.»

Dezasete. Modifícase o artigo 245.5.d), que queda redactado da seguinte maneira:

«d) Substancia perigosa: as substancias ou grupos de substancias que son tóxicas, persistentes e bioacumulables, así como outras substancias ou grupos de substancias que entrañan un nivel de risco análogo. En particular, son substancias perigosas todas as enumeradas nos anexos IV e V do Real decreto 817/2015, do 11 de setembro, polo que se establecen os criterios de seguimento e avaliación do estado das augas superficiais e as normas de calidade ambiental, independentemente da clase atribuída (prioritarias, perigosas prioritarias, outros contaminantes ou preferentes).»

Dezaioito. Modifícase o artigo 253 nos seus números 1 e 2, que quedan redactados como segue:

«1. Os titulares das verteduras de natureza urbana ou asimilable procedentes de núcleos illados de poboación inferior a 250 habitantes-equivalentes e sen posibilidade de formar parte dunha aglomeración urbana, prevista no Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, polo que se establecen as normas aplicables ao tratamento das augas residuais urbanas, e os de verteduras domésticas xeradas en

instalacións industriais presentarán ante o organismo de bacía unha declaración de vertedura simplificada.

2. Esta declaración de vertedura simplificada conterà, como mínimo, a situación da vertedura e unha memoria descritiva das instalacións de depuración e evacuación desta. O modelo da dita declaración será aprobado polo ministro de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente.

Unha vez comprobado que a vertedura é compatible cos obxectivos ambientais do medio receptor e cos dereitos de terceiros, o organismo de bacía outorgará a autorización adecuada ás características da vertedura. Se, polo contrario, non concorre esa compatibilidade, seguirase o procedemento establecido nos artigos 247 e seguintes.»

Dezanove. Modifícase o artigo 254 e engádense dous novos artigos 254 bis e 254 ter, coa seguinte redacción:

«Artigo 254. *Censos de verteduras autorizadas.*

1. Con obxecto de dar cumprimento ao previsto no artigo 15 do TRLA os organismos de bacía levarán un censo de verteduras autorizadas.

Esta información deberá permitir cumprir co disposto na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente.

2. En prol da colaboración interadministrativa, a Dirección Xeral da Auga do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente levará o Censo nacional de verteduras, onde figurarán os datos correspondentes ás verteduras cuxa autorización corresponde aos organismos de bacía e ás administracións hidráulicas autonómicas, así como as verteduras efectuadas desde terra ao mar, segundo os datos proporcionados polas comunidades autónomas.

Esta información deberá permitir cumprir co disposto no capítulo II do título II da Lei 27/2006, do 18 de xullo; para este fin, os cidadáns poderán acceder libre e gratuitamente á información contida no Censo nacional de verteduras.

3. A información recollida nos censos de verteduras deberá permitir cumprir co disposto na Lei 14/2010, do 5 de xullo, sobre as infraestruturas e os servizos de información xeográfica en España; na Lei 37/2007, do 16 de novembro, sobre reutilización da información do sector público, e nas demais obrigas e compromisos internacionais adquiridos polo Reino de España, especialmente os derivados da súa inclusión como Estado membro da Unión Europea e como parte asinante dos convenios internacionais.

Artigo 254 bis. *Contido dos censos de verteduras autorizadas e do Censo nacional de verteduras.*

1. Os censos de verteduras autorizadas dos organismos de bacía, así como o Censo nacional de verteduras, conterán, polo menos, a seguinte información, que se cubrirá atendendo ás especificacións do anexo VII:

- a) Titular e localización da vertedura.
- b) Actividade xeradora e características das augas residuais.
- c) Características cualitativas e cuantitativas da vertedura, con indicación da presenza de substancias perigosas.
- d) Calidade ambiental do medio receptor.
- e) Instalacións de depuración.
- f) Programa de redución da contaminación.
- g) Tipo de autorización de vertedura de augas residuais.
- h) Información adicional.

2. Para garantir a actualización adecuada do Censo nacional de verteduras, os órganos competentes subministrarán a información que figura no anexo VII á Dirección Xeral da Auga cunha periodicidade anual. O envío realizarase a través de servizos web mediante ficheiros de intercambio e en formato compatible co Censo nacional de verteduras.

3. Os órganos competentes para o envío da información son:

a) Para a subministración de información sobre verteduras a dominio público hidráulico: os organismos de bacía nas demarcacións hidrográficas intercomunitarias e as administracións hidráulicas das comunidades autónomas nas intracomunitarias.

b) Para a subministración de información sobre verteduras a dominio público marítimo-terrestre: as comunidades autónomas e as cidades autónomas.

4. Este réxime non se verá alterado polo feito de que a actividade estea suxeita a autorización ambiental integrada ou se subscribise unha encomenda de xestión sobre autorizacións de vertedura con outra Administración hidráulica.

Artigo 254 ter. *Sistema informático de soporte ao Censo nacional de verteduras.*

1. A Dirección Xeral da Auga desenvolverá o sistema informático que dará soporte ao Censo nacional de verteduras.

2. A Dirección Xeral da Auga velará pola calidade e precisión da información do Censo nacional de verteduras. Para tal efecto, os datos subministrados polos órganos competentes someteranse a un proceso de validación co fin de garantir que sexa precisa, actualizada e susceptible de comparación.

3. O Censo nacional de verteduras adaptarase en materia de seguridade e interoperabilidade ao previsto no Real decreto 3/2010, do 8 de xaneiro, polo que se regula o Esquema nacional de seguridade no ámbito da Administración electrónica, e no Real decreto 4/2010, do 8 de xaneiro, polo que se regula o Esquema nacional de interoperabilidade no ámbito da Administración electrónica e, en particular, ás normas técnicas de interoperabilidade relativas ao documento electrónico, á sinatura electrónica e ao modelo de datos para o intercambio de asentos entre as entidades rexistradas.»

Vinte. Modifícase o artigo 259 ter.1.d), que queda redactado como segue:

«d) Os aliviadoiros do sistema colector de saneamento e os de entrada á depuradora deberanse dotar dos elementos pertinentes, en función da súa localización, antigüidade e do tamaño da área drenada, para limitar a contaminación producida por sólidos grosos e flotantes. Estes elementos non deben producir unha redución significativa da capacidade hidráulica de desaugamento dos aliviadoiros, tanto no seu funcionamento habitual como en caso de fallo.»

Vinte e un. Incorpóranse os seguintes números ao artigo 260:

«3. A autorización de vertedura dos lixiviados producidos por depósitos ao aire libre de residuos ou produtos derivados de actividades industriais e de aproveitamentos extractivos débese referir non só á fase de explotación e ao peche da instalación, senón a todo o período de tempo en que se produzan lixiviados, sen prexuízo do establecido no artigo 22 bis da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.

4. Con carácter previo á obtención da autorización administrativa necesaria para realizar un depósito ao aire libre de residuos ou produtos derivados de actividades industriais e de aproveitamentos extractivos, e que conteña algunha das substancias perigosas previstas no artigo 245, deberase acreditar ante o organismo de bacía que non vai provocar contaminación ou degradación do dominio público hidráulico, nos termos previstos no artigo 97 do TRLA.»

Vinte e dous. Modifícase o artigo 289.1, que queda redactado como segue:

«1. As verteduras ao dominio público hidráulico estarán gravadas cunha taxa destinada ao estudo, control, protección e mellora do medio receptor de cada bacía hidrográfica, que se denominará canon de control de verteduras, de acordo co preceptuado no artigo 113.1 do TRLA.

O organismo de bacía adoptará as medidas necesarias para acreditar o cumprimento do destino da taxa á realización das actuacións que a xustifican, que serán, polo menos, as seguintes:

a) Vixilancia do cumprimento das condicións das autorizacións de vertedura a través dos plans de inspección en cumprimento do artigo 94 do TRLA.

b) Vixilancia do cumprimento dos obxectivos ambientais a través dos programas de seguimento do estado das augas, conforme o previsto no Real decreto 817/2015, do 11 de setembro, polo que se establecen os criterios de seguimento e avaliación do estado das augas superficiais e as normas de calidade ambiental.

c) Mantemento do sistema de intercambio de información sobre verteduras e calidade das augas, en cumprimento do artigo 15 do TRLA.

O canon de control de verteduras será independente dos canons ou taxas que poidan establecer as comunidades autónomas ou as corporacións locais para financiar obras de saneamento e depuración, de acordo co preceptuado no artigo 113.7 do TRLA.»

Vinte e tres. Modifícase o artigo 291.2, que queda redactado como segue:

«2. O dito prezo unitario calcularase multiplicando o prezo básico por metro cúbico determinado de acordo co artigo 113.3 do TRLA por un coeficiente de maioración ou minoración, conforme o procedemento descrito no anexo IV deste regulamento. Os prezos básicos poderán revisarse periodicamente nas leis de orzamentos xerais do Estado.»

Vinte e catro. Modifícase o artigo 303, que queda redactado como segue:

«Artigo 303. *Posta ao cobramento do canon de regulación.*

O canon poderá ser posto ao cobramento a partir da aplicación do orzamento do exercicio correspondente ou da prórroga do anterior.

No caso de que o canon de regulación non poida ser posto ao cobramento no exercicio corrente debido a atrasos motivados por tramitación de impugnacións ou recursos, ou por outras causas, o organismo xestor poderá aplicar o último aprobado que devíñese firme.»

Vinte e cinco. Modifícase o artigo 310, que queda redactado como segue:

«Artigo 310. *Posta ao cobramento da tarifa de utilización da auga.*

A tarifa poderá ser posta ao cobramento a partir da aplicación do orzamento do exercicio correspondente ou da prórroga do anterior.

No caso de que a tarifa non poida ser posta ao cobramento no exercicio corrente debido a atrasos motivados por tramitación de impugnacións ou recursos ou por outras causas, o organismo xestor poderá aplicar a última aprobada que devíñese firme.»

Vinte e seis. Incorpórase unha nova letra n) no artigo 315, coa seguinte redacción:

«n) As accións ou omisións contrarias ao réxime de protección das reservas hidrolóxicas ou ao réxime de caudais ecolóxicos, cando non sexan susceptibles de causaren danos graves ao medio.»

Vinte e sete. Incorpórase unha nova letra i) no artigo 316, coa seguinte redacción:

«i) As accións ou omisións contrarias ao réxime de protección das reservas hidrolóxicas ou ao réxime de caudais ecolóxicos, cando sexan susceptibles de causaren danos graves ao medio.»

Vinte e oito. Modifícase o número 2 do artigo 367, que queda redactado como segue:

«2. O titular deberá elaborar as normas de explotación e os plans de emerxencia da presa e encoro no caso de que sexan de aplicación, que deberán ser aprobados pola Administración de acordo co artigo 362.2.d), así como dispoñer dos medios humanos e materiais necesarios para garantir o cumprimento do establecido nestes documentos e outras obrigas en materia de seguridade.»

Vinte e nove. Engádese a seguinte disposición adicional sexta.

«Disposición adicional sexta. *Réxime aplicable ás cidades de Ceuta e Melilla para as zonas de fluxo preferente e zonas inundables.*

Para as cidades de Ceuta e Melilla, a potestade que o artigo 9 bis, 9 ter e 9 quáter e o artigo 14 bis lles recoñecen ás comunidades autónomas para estableceren normas complementarias respecto ás limitacións aos usos na zona de fluxo preferente e na zona inundable, respectivamente, poderán ser exercidas directamente no plan xeral de ordenación urbana.»

Trinta. Engádese a seguinte disposición adicional sétima:

«Disposición adicional sétima. *Primeiro envío de información ao sistema informático que dá soporte ao Censo nacional de verteduras.*

Os órganos competentes deberán enviar por primeira vez a información establecida no artigo 254 bis. 1 antes do 31 de decembro de 2017.»

Trinta e un. Modifícase o primeiro parágrafo do segundo punto da disposición transitoria terceira:

«2. Os titulares das autorizacións de vertedura vixentes e das que se solicitasen ata o 31 de decembro de 2015 deberán dotar os puntos de desbordamento de sistemas de cuantificación de alivios, con data límite do 21 de setembro de 2016, e deberán presentar a documentación técnica a que fan referencia os artigos 246.2.e) e, se é o caso, 246.3.c) como máximo antes do 31 de decembro de 2019, sempre que estean incluídas nalgún dos seguintes grupos:»

Trinta e dous. Engádese a seguinte disposición transitoria quinta:

«Disposición transitoria quinta. *Adaptación de órganos de desaugamento.*

Para aqueles casos en que os elementos de desaugamento das presas e instalacións complementarias non permitan, coas debidas precaucións e garantías de seguridade, liberar os réximes de caudais ecolóxicos, establécese o seguinte prazo transitorio para a súa adecuación e así poder satisfacer o réxime de caudais ecolóxicos:

a) As presas de titularidade privada dispoñerán ata o 31 de decembro de 2017, salvo que exista un prazo máis curto fixado no correspondente plan hidrolóxico, para que o titular da infraestrutura presente a documentación técnica descritiva da solución que propón, para a súa autorización polo organismo de bacía, quen na dita autorización fixará o prazo máximo en que as obras deberán entrar en servizo, sen que, salvo xustificación específica, este poida ser superior a cinco anos.

b) Do mesmo modo, as presas de titularidade pública levarán a cabo as modificacións que resulten necesarias de acordo co previsto no programa de medidas que acompañe o correspondente plan hidrolóxico.»

Trinta e tres. Modifícase a disposición derradeira única, que queda redactada como segue:

«Disposición derradeira única. *Habilitación normativa.*

En virtude da disposición derradeira segunda do TRLA, facúltase o ministro de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, no ámbito das súas competencias, para ditar cantas disposicións de carácter técnico resulten necesarias para a súa correcta aplicación, así como para modificar os anexos de acordo coa normativa da Unión Europea ou cando o aconsellen as circunstancias ambientais ou os avances científicos ou tecnolóxicos.»

Trinta e catro. Modifícanse as notas (**), (***) e (****) do anexo IV, que quedan redactadas como segue:

«(***) Clasificación das verteduras segundo a actividade industrial.

Clase	Grupo	Descrición
Clase 1	0	Servizos.
	1	Enerxía e auga.
	2	Metalurxia.
	3	Alimentación.
	4	Conserveira.
	5	Confección.
	6	Madeira.
	7	Manufacturas diversas.
	7 Bis	Agricultura, caza e pesca.
7 Ter	Xestión de residuos.	
Clase 2	8	Minaría.
	9	Química.
	10	Construción.
	11	Bebidas e tabaco.
	12	Carnes e lácteos.
	13	Téxtil.
	14	Papel.
Clase 3	15	Curtidos.
	16	Tratamento de superficies.
	17	Zootecnia.

Clasificación das verteduras grupos de actividade clasificación por CNAE.

CNAE	Título	Grupo	Clase
0141	Explotación de gando bovino para a produción de leite.	17	3
0142	Explotación doutro gando bovino e búfalos.	17	3
0143	Explotación de cabalos e outros equinos.	17	3
0144	Explotación de camelos e outros camélidos.	17	3
0145	Explotación de gando ovino e cabrún.	17	3
0146	Explotación de gando porcino.	17	3
0147	Avicultura.	17	3
0149	Outras explotacións de gando.	17	3

CNAE	Título	Grupo	Clase
0150	Producción agrícola combinada coa produción gandeira.	17	3
0161	Actividades de apoio á agricultura.	0	1
0162	Actividades de apoio á gandería.	0	1
0163	Actividades de preparación posterior á colleita.	0	1
0164	Tratamento de sementes para reprodución.	0	1
0321	Acuicultura mariña.	17	3
0322	Acuicultura en auga doce.	17	3
0510	Extracción de antracita e hulla.	8	2
0520	Extracción de lignito.	8	2
0610	Extracción de cru de petróleo.	8	2
0620	Extracción de gas natural.	8	2
0710	Extracción de minerais de ferro.	8	2
0721	Extracción de minerais de uranio e torio.	8	2
0729	Extracción doutros minerais metálicos non férreos.	8	2
0811	Extracción de pedra ornamental e para a construción, pedra calcaria, xeso, creta e lousa.	8	2
0812	Extracción de gravas e areas; extracción de arxila e caolín.	8	2
0891	Extracción de minerais para produtos químicos e fertilizantes.	8	2
0892	Extracción de turba.	8	2
0893	Extracción de sal.	8	2
0899	Outras industrias extractivas n.c.n.	8	2
0910	Actividades de apoio á extracción de petróleo e gas natural.	0	1
0990	Actividades de apoio a outras industrias extractivas.	0	1
1011	Procesamento e conservación de carne.	12	2
1012	Procesamento e conservación de aves.	12	2
1013	Elaboración de produtos cárnicos e de aves.	4	1
1021	Procesamento de peixes, crustáceos e moluscos.	4	1
1022	Fabricación de conservas de peixe.	4	1
1031	Procesamento e conservación de patacas.	4	1
1032	Elaboración de zumes de froitas e hortalizas.	4	1
1039	Outro procesamento e conservación de froitas e hortalizas.	4	1
1042	Fabricación de margarina e graxas comestibles similares.	12	2
1043	Fabricación de aceite de oliva.	3	1
1044	Fabricación doutros aceites e graxas.	3	1
1052	Elaboración de xeados.	12	2
1053	Fabricación de queixos.	12	2
1054	Preparación de leite e outros produtos lácteos.	12	2
1061	Fabricación de produtos de moenda.	3	1
1062	Fabricación de amidóns e produtos amiláceos.	3	1
1071	Fabricación de pan e de produtos frescos de panadaría e pastelería.	3	1
1072	Fabricación de galletas e produtos de panadaría e pastelería de longa duración.	3	1
1073	Fabricación de pastas alimenticias, cuscús e produtos similares.	3	1
1081	Fabricación de azucre.	3	1
1082	Fabricación de cacao, chocolate e produtos de confeitaría.	3	1
1083	Elaboración de café, té e infusións.	3	1
1084	Elaboración de especias, salsas e condimentos.	3	1
1085	Elaboración de pratos e comidas preparados.	3	1
1086	Elaboración de preparados alimenticios homoxeneizados e alimentos dietéticos.	3	1
1089	Elaboración doutros produtos alimenticios n.c.n.	3	1
1091	Fabricación de produtos para a alimentación de animais de granxa.	3	1
1092	Fabricación de produtos para a alimentación de animais de compañía.	3	1
1101	Destilación, rectificación e mestura de bebidas alcohólicas.	11	2
1102	Elaboración de viños.	11	2
1103	Elaboración de sidra e outras bebidas fermentadas a partir de froitas.	11	2

CNAE	Título	Grupo	Clase
1104	Elaboración doutras bebidas non destiladas, procedentes da fermentación.	11	2
1105	Fabricación de cervexa.	11	2
1106	Fabricación de malte.	11	2
1107	Fabricación de bebidas non alcohólicas; produción de augas minerais e outras augas embotelladas.	3	1
1200	Industria do tabaco.	11	2
1310	Preparación e fiadura de fibras téxtiles.	13	2
1320	Fabricación de tecidos téxtiles.	13	2
1330	Acabamento de téxtiles.	13	2
1391	Fabricación de tecidos de punto.	13	2
1392	Fabricación de artigos confeccionados con téxtiles, salvo roupa de vestir.	13	2
1393	Fabricación de alfombras e moquetas.	13	2
1394	Fabricación de cordas, cordeis, breimantes e redes.	13	2
1395	Fabricación de teas non tecidas e artigos confeccionados con elas, salvo roupa de vestir.	13	2
1396	Fabricación doutros produtos téxtiles de uso técnico e industrial.	13	2
1399	Fabricación doutros produtos téxtiles n.c.n.	13	2
1411	Confección de pezas de vestir de coiro.	5	1
1412	Confección de roupa de traballo.	5	1
1413	Confección doutras pezas de vestir exteriores.	5	1
1414	Confección de roupa interior.	5	1
1419	Confección doutras pezas de vestir e accesorios.	5	1
1420	Fabricación de artigos de peletaría.	5	1
1431	Confección de calcetaría.	5	1
1439	Confección doutras pezas de vestir de punto.	5	1
1511	Preparación, curtido e acabado do coiro; preparación e tinguidura de peles.	15	3
1512	Fabricación de artigos de marroquinaría, viaxe e de gornicionaría e correaría.	15	3
1520	Fabricación de calzado.	5	1
1610	Serradura e cepilladura da madeira.	6	1
1621	Fabricación de chapas e tableiros de madeira.	6	1
1622	Fabricación de solos de madeira ensamblados.	6	1
1623	Fabricación doutras estruturas de madeira e pezas de carpintaría e ebanistaría para a construción.	6	1
1624	Fabricación de envases e embalaxes de madeira.	6	1
1629	Fabricación doutros produtos de madeira; artigos de cortiza, cestaría e espartaría.	6	1
1711	Fabricación de pasta papeleira.	14	2
1712	Fabricación de papel e cartón.	14	2
1721	Fabricación de papel e cartón ondulados; fabricación de envases e embalaxes de papel e cartón.	14	2
1722	Fabricación de artigos de papel e cartón para uso doméstico, sanitario e hixiénico.	14	2
1723	Fabricación de artigos de papelería.	14	2
1724	Fabricación de papeis pintados.	14	2
1729	Fabricación doutros artigos de papel e cartón.	14	2
1811	Artes gráficas e servizos relacionados con elas.	7	1
1812	Outras actividades de impresión e artes gráficas.	7	1
1813	Servizos de preimpresión e preparación de soportes.	7	1
1814	Encadernación e servizos relacionados con ela.	7	1
1820	Reprodución de soportes gravados.	7	1
1910	Coquerías.	8	2
1920	Refinación de petróleo.	8	2
2011	Fabricación de gases industriais.	9	2
2012	Fabricación de corantes e pigmentos.	9	2
2013	Fabricación doutros produtos básicos de química inorgánica.	9	2
2014	Fabricación doutros produtos básicos de química orgánica.	9	2
2015	Fabricación de fertilizantes e compostos nitroxenados.	9	2
2016	Fabricación de plásticos en formas primarias.	9	2
2017	Fabricación de caucho sintético en formas primarias.	9	2

CNAE	Título	Grupo	Clase
2020	Fabricación de pesticidas e outros produtos agroquímicos.	9	2
2030	Fabricación de pinturas, vernices e revestimentos similares; tintas de imprenta e masillas.	9	2
2041	Fabricación de xabóns, deterxentes e outros artigos de limpeza e abrillantamento.	9	2
2042	Fabricación de perfumes e cosméticos.	9	2
2051	Fabricación de explosivos.	9	2
2052	Fabricación de colas.	9	2
2053	Fabricación de aceites esenciais.	9	2
2059	Fabricación doutros produtos químicos n.c.n.	9	2
2060	Fabricación de fibras artificiais e sintéticas.	9	2
2110	Fabricación de produtos farmacéuticos de base.	9	2
2120	Fabricación de especialidades farmacéuticas.	9	2
2211	Fabricación de pneumáticos e cámaras de caucho; reconstrución e recauchutaxe de pneumáticos.	9	2
2219	Fabricación doutros produtos de caucho.	9	2
2221	Fabricación de placas, follas, tubos e perfís de plástico.	9	2
2222	Fabricación de envases e embalaxes de plástico.	9	2
2223	Fabricación de produtos de plástico para a construción.	9	2
2229	Fabricación doutros produtos de plástico.	9	2
2311	Fabricación de vidro plano.	9	2
2312	Manipulación e transformación de vidro plano.	9	2
2313	Fabricación de vidro oco.	9	2
2314	Fabricación de fibra de vidro.	9	2
2319	Fabricación e manipulación doutro vidro, incluído o vidro técnico.	9	2
2320	Fabricación de produtos cerámicos refractarios.	9	2
2331	Fabricación de azulexos e baldosas de cerámica.	9	2
2332	Fabricación de tixolos, tellas e produtos de terras cocidas para a construción.	9	2
2341	Fabricación de artigos cerámicos de uso doméstico e ornamental.	9	2
2342	Fabricación de aparellos sanitarios cerámicos.	9	2
2343	Fabricación de illadores e pezas illantes de material cerámico.	9	2
2344	Fabricación doutros produtos cerámicos de uso técnico.	9	2
2349	Fabricación doutros produtos cerámicos.	9	2
2351	Fabricación de cemento.	9	2
2352	Fabricación de cal e xeso.	9	2
2361	Fabricación de elementos de formigón para a construción.	9	2
2362	Fabricación de elementos de xeso para a construción.	9	2
2363	Fabricación de formigón fresco.	9	2
2364	Fabricación de argamasa.	9	2
2365	Fabricación de fibrocemento.	9	2
2369	Fabricación doutros produtos de formigón, xeso e cemento.	9	2
2370	Corte, entalladura e acabado da pedra.	9	2
2391	Fabricación de produtos abrasivos.	9	2
2399	Fabricación doutros produtos minerais non metálicos n.c.n.	9	2
2410	Fabricación de produtos básicos de ferro, aceiro e ferroalixes.	2	1
2420	Fabricación de tubos, tubaxes, perfís ocos e os seus accesorios, de aceiro.	7	1
2431	Estiraxe en frío.	2	1
2432	Laminación en frío.	2	1
2433	Produción de perfís en frío por conformación con pregadura.	2	1
2434	Trefilación en frío.	2	1
2441	Produción de metais preciosos.	2	1
2442	Produción de aluminio.	2	1
2443	Produción de chumbo, zinc e estaño.	2	1
2444	Produción de cobre.	2	1
2445	Produción doutros metais non férreos.	2	1
2446	Procesamento de combustibles nucleares.	8	2

CNAE	Título	Grupo	Clase
2451	Fundición de ferro.	2	1
2452	Fundición de aceiro.	2	1
2453	Fundición de metais lixeiros.	2	1
2454	Fundición doutros metais non férreos.	2	1
2511	Fabricación de estruturas metálicas e os seus compoñentes.	7	1
2512	Fabricación de carpintería metálica.	7	1
2521	Fabricación de radiadores e caldeiras para calefacción central.	7	1
2529	Fabricación doutras cisternas, grandes depósitos e contedores de metal.	7	1
2530	Fabricación de xeradores de vapor, excepto caldeiras de calefacción central.	7	1
2540	Fabricación de armas e municións.	7	1
2550	Forxa, estampación e embutición de metais; metalurxia de pos.	2	1
2561	Tratamento e revestimento de metais.	16	3
2562	Enxeñaría mecánica por conta de terceiros.	2	1
2571	Fabricación de artigos de coitelaría e cubertos.	7	1
2572	Fabricación de fechos e ferraxes.	7	1
2573	Fabricación de ferramentas.	7	1
2591	Fabricación de bidóns e toneis de ferro ou aceiro.	7	1
2592	Fabricación de envases e embalaxes metálicos lixeiros.	7	1
2593	Fabricación de produtos de arame, cadeas e resortes.	7	1
2594	Fabricación de porlóns e produtos de parafusaría.	7	1
2599	Fabricación doutros produtos metálicos n.c.n.	7	1
2611	Fabricación de compoñentes electrónicos.	7	1
2612	Fabricación de circuitos impresos ensamblados.	7	1
2620	Fabricación de ordenadores e equipamentos periféricos.	7	1
2630	Fabricación de equipamentos de telecomunicacións.	7	1
2640	Fabricación de produtos electrónicos de consumo.	7	1
2651	Fabricación de instrumentos e aparellos de medida, verificación e navegación.	7	1
2652	Fabricación de reloxos.	7	1
2660	Fabricación de equipamentos de radiación, electromédicos e electroterapéuticos.	7	1
2670	Fabricación de instrumentos de óptica e equipamento fotográfico.	7	1
2680	Fabricación de soportes magnéticos e ópticos.	9	2
2711	Fabricación de motores, xeradores e transformadores eléctricos.	7	1
2712	Fabricación de aparellos de distribución e control eléctrico.	7	1
2720	Fabricación de pilas e acumuladores eléctricos.	7	1
2731	Fabricación de cables de fibra óptica.	7	1
2732	Fabricación doutros fíos e cables electrónicos e eléctricos.	7	1
2733	Fabricación de dispositivos de cableado.	7	1
2740	Fabricación de lámpadas e aparellos eléctricos de iluminación.	7	1
2751	Fabricación de electrodomésticos.	7	1
2752	Fabricación de aparellos domésticos non eléctricos.	7	1
2790	Fabricación doutro material e equipamento eléctrico.	7	1
2811	Fabricación de motores e turbinas, excepto os destinados a aeronaves, vehículos automóbiles e ciclomotores.	7	1
2812	Fabricación de equipamentos de transmisión hidráulica e pneumática.	7	1
2813	Fabricación doutras bombas e compresores.	7	1
2814	Fabricación doutras billas e válvulas.	7	1
2815	Fabricación de chumaceiras, engrenaxes e órganos mecánicos de transmisión.	7	1
2821	Fabricación de fornos e queimadores.	7	1
2822	Fabricación de maquinaria de elevación e manipulación.	7	1
2823	Fabricación de máquinas e equipamentos de oficina, excepto equipamentos informáticos.	7	1
2824	Fabricación de ferramentas eléctricas manuais.	7	1
2825	Fabricación de maquinaria de ventilación e refrixeración non doméstica.	7	1
2829	Fabricación doutra maquinaria de uso xeral n.c.n.	7	1
2830	Fabricación de maquinaria agraria e forestal.	7	1

CNAE	Título	Grupo	Clase
2841	Fabricación de máquinas ferramenta para traballar o metal.	7	1
2849	Fabricación doutras máquinas ferramenta.	7	1
2891	Fabricación de maquinaria para a industria metalúrxica.	7	1
2892	Fabricación de maquinaria para as industrias extractivas e da construción.	7	1
2893	Fabricación de maquinaria para a industria da alimentación, bebidas e tabaco.	7	1
2894	Fabricación de maquinaria para as industrias téxtil, da confección e do coiro.	7	1
2895	Fabricación de maquinaria para a industria do papel e do cartón.	7	1
2896	Fabricación de maquinaria para a industria do plástico e do caucho.	7	1
2899	Fabricación doutra maquinaria para usos específicos n.c.n.	7	1
2910	Fabricación de vehículos de motor.	7	1
2920	Fabricación de carrozarías para vehículos de motor; fabricación de remolques e semirremolques.	7	1
2931	Fabricación de equipamentos eléctricos e electrónicos para vehículos de motor.	7	1
2932	Fabricación doutros compoñentes, pezas e accesorios para vehículos de motor.	7	1
3011	Construción de barcos e estruturas flotantes.	7	1
3012	Construción de embarcacións de recreo e deporte.	7	1
3020	Fabricación de locomotoras e material ferroviario.	7	1
3030	Construción aeronáutica e espacial e a súa maquinaria.	7	1
3040	Fabricación de vehículos militares de combate.	7	1
3091	Fabricación de motocicletas.	7	1
3092	Fabricación de bicicletas e de vehículos para persoas con discapacidade.	7	1
3099	Fabricación doutro material de transporte n.c.n.	7	1
3101	Fabricación de mobles de oficina e de establecementos comerciais.	7	1
3102	Fabricación de mobles de cocina.	7	1
3103	Fabricación de colchóns.	7	1
3109	Fabricación doutros mobles.	7	1
3211	Fabricación de moedas.	7	1
3212	Fabricación de artigos de xoiaría e artigos similares.	7	1
3213	Fabricación de artigos de bixería e artigos similares.	7	1
3220	Fabricación de instrumentos musicais.	7	1
3230	Fabricación de artigos de deporte.	7	1
3240	Fabricación de xogos e xoguetes.	7	1
3250	Fabricación de instrumentos e subministracións médicas e odontolóxicas.	7	1
3291	Fabricación de vasoiras, brochas e cepillos.	7	1
3299	Outras industrias manufactureiras n.c.n.	7	1
3311	Reparación de produtos metálicos.	0	1
3312	Reparación de maquinaria.	0	1
3313	Reparación de equipamentos electrónicos e ópticos.	0	1
3314	Reparación de equipamentos eléctricos.	0	1
3315	Reparación e mantemento naval.	0	1
3316	Reparación e mantemento aeronáutico e espacial.	0	1
3317	Reparación e mantemento doutro material de transporte.	0	1
3319	Reparación doutros equipamentos.	0	1
3320	Instalación de máquinas e equipamentos industriais.	0	1
3512	Transporte de enerxía eléctrica.	1	1
3513	Distribución de enerxía eléctrica.	1	1
3514	Comercio de enerxía eléctrica.	1	1
3515	Produción de enerxía hidroeléctrica.	1	1
3516	Produción de enerxía eléctrica de orixe térmica convencional.	1	1
3517	Produción de enerxía eléctrica de orixe nuclear.	1	1
3518	Produción de enerxía eléctrica de orixe eólica.	1	1
3519	Produción de enerxía eléctrica doutros tipos.	1	1
3521	Produción de gas.	1	1
3522	Distribución por tubaxe de combustibles gasosos.	1	1

CNAE	Título	Grupo	Clase
3523	Comercio de gas por tubaxe.	1	1
3530	Subministración de vapor e aire acondicionado.	1	1
3600	Captación, depuración e distribución de auga.	1	1
3700	Recollida e tratamento de augas residuais.	1	1
3811	Recollida de residuos non perigosos.	7 Ter	1
3812	Recollida de residuos perigosos.	7 Ter	1
3821	Tratamento e eliminación de residuos non perigosos.	7 Ter	1
3822	Tratamento e eliminación de residuos perigosos.	7 Ter	1
3831	Separación e clasificación de materiais.	7 Ter	1
3832	Valorización de materiais xa clasificados.	7 Ter	1
3900	Actividades de descontaminación e outros servizos de xestión de residuos.	7 Ter	1
4121	Construción de edificios residenciais.	10	2
4122	Construción de edificios non residenciais.	10	2
4211	Construción de estradas e autoestradas.	10	2
4212	Construción de vías férreas de superficie e subterráneas.	10	2
4213	Construción de pontes e túneles.	10	2
4221	Construción de redes para fluídos.	0	1
4222	Construción de redes eléctricas e de telecomunicacións.	0	1
4291	Obras hidráulicas.	0	1
4299	Construción doutros proxectos de enxeñaría civil n.c.n.	0	1
4311	Demolición.	0	1
4312	Preparación de terreos.	0	1
4313	Perforacións e sondaxes.	0	1
4520	Mantemento e reparación de vehículos de motor.	0	1
4540	Venda, mantemento e reparación de motocicletas e dos seus recambios e accesorios.	0	1
4671	Comercio por xunto de combustibles sólidos, líquidos e gasosos, e produtos similares.	0	1
4730	Comercio polo miúdo de combustible para a automoción en establecementos especializados.	0	1
5210	Depósito e almacenamento.	0	1
5510	Hoteis e aloxamentos similares.	0	1
5520	Aloxamentos turísticos e outros aloxamentos de curta estada.	0	1
5530	Cámpings e aparcadoiros para caravanas.	0	1
5590	Outros aloxamentos.	0	1
5610	Restaurantes e postos de comidas.	0	1
5621	Provisión de comidas preparadas para eventos.	0	1
5629	Outros servizos de comidas.	0	1
5630	Establecementos de bebidas.	0	1
5811	Edición de libros.	7	1
5812	Edición de directorios e guías de enderezos postais.	7	1
5813	Edición de xornais.	7	1
5814	Edición de revistas.	7	1
5819	Outras actividades editoriais.	7	1
5821	Edición de videoxogos.	7	1
5829	Edición doutros programas informáticos.	7	1
7120	Ensaio e análises técnicas.	0	1
7211	Investigación e desenvolvemento experimental en biotecnoloxía.	0	1
7219	Outra investigación e desenvolvemento experimental en ciencias naturais e técnicas.	0	1
7220	Investigación e desenvolvemento experimental en ciencias sociais e humanidades.	0	1
7420	Actividades de fotografía.	9	2
8610	Actividades hospitalarias.	0	1
8621	Actividades de medicina xeral.	0	1
8622	Actividades de medicina especializada.	0	1
8623	Actividades odontolóxicas.	0	1
8690	Outras actividades sanitarias.	0	1

CNAE	Título	Grupo	Clase
8710	Asistencia en establecementos residenciais con cuidados sanitarios.	0	1
8720	Asistencia en establecementos residenciais para persoas con discapacidade intelectual, enfermidade mental e drogodependencia.	0	1
8731	Asistencia en establecementos residenciais para persoas maiores.	0	1
8732	Asistencia en establecementos residenciais para persoas con discapacidade física.	0	1
8790	Outras actividades de asistencia en establecementos residenciais.	0	1
9511	Reparación de ordenadores e equipamentos periféricos.	0	1
9512	Reparación de equipamentos de comunicación.	0	1
9521	Reparación de aparellos electrónicos de audio e vídeo de uso doméstico.	0	1
9522	Reparación de aparellos electrodomésticos e de equipamentos para o fogar e o xardín.	0	1
9523	Reparación de calzado e artigos de coiro.	0	1
9524	Reparación de mobles e artigos de enxoval.	0	1
9525	Reparación de reloxos e xoiaría.	0	1
9529	Reparación doutros efectos persoais e artigos de uso doméstico.	0	1
9601	Lavado e limpeza de pezas téxtiles e de pel.	0	1
9602	Perrucaría e outros tratamentos de beleza.	0	1
9603	Pompas fúnebres e actividades relacionadas.	0	1
9604	Actividades de mantemento físico.	0	1
9609	Outras servizos persoais n.c.n.	0	1

As augas de procedencia urbana non asimilables a augas urbanas, por conteren máis dun 30 % de volume de auga industrial, clasificaranse en dous tramos:

– Verteduras cunha porcentaxe de augas industriais entre o 30 % e o 70 % do total: o conxunto da vertedura clasificarase como industrial de clase 1.

– Verteduras cunha porcentaxe de augas industriais superior ao 70 % do total: o conxunto da vertedura considerarase industrial e clasificarase segundo as clases industriais das actividades de que se trate, aplicando os criterios seguintes: no caso de polígonos industriais ou outras verteduras que reúnan os efluentes procedentes de distintas actividades industriais, aplicarase ao conxunto da vertedura o maior dos coeficientes que corresponderían a cada unha das actividades se vertesen individualmente. Non obstante, se a solicitude de autorización de vertedura desagrega os volumes das distintas clases industriais, ponderarase o correspondente coeficiente que se debe aplicar.

(****) Para a inclusión nesta clase abondará con que se constate na vertedura a presenza dunha substancia perigosa en concentración superior ao límite de cuantificación analítico.

Para os únicos efectos da aplicación deste factor, considéranse substancias perigosas aquelas definidas no artigo 245.5.d).

(*****) A calidade ambiental do medio receptor depende da súa clasificación no Rexistro de Zonas Protexidas da Demarcación Hidrográfica, conforme as seguintes categorías reguladas no artigo 99 bis do TRLA.

Categoría I	<p>Masas de auga nas cales se realiza unha captación de auga destinada a consumo humano.</p> <p>Masas de auga declaradas de uso recreativo, incluídas as zonas declaradas augas de baño.</p> <p>Zonas declaradas vulnerables en aplicación das normas sobre protección das augas contra a contaminación producida por nitratos procedentes de fontes agrarias.</p> <p>Zonas declaradas sensibles en aplicación das normas sobre tratamento das augas residuais urbanas.</p> <p>Zonas de protección de hábitats ou especies nas cales o mantemento ou mellora do estado da auga constitúa un factor importante da súa protección.</p> <p>Perímetros de protección de augas minerais e termais aprobados de acordo coa súa lexislación específica.</p> <p>Reservas hidrolóxicas declaradas mediante acordo do Consello de Ministros.</p> <p>Augas subterráneas.</p>
-------------	---

Categoría II	Zonas de protección de especies acuáticas significativas desde o punto de vista económico. Outras zonas protexidas incluídas no Rexistro de Zonas Protexidas.
Categoría III	As non incluídas nas categorías anteriores.

Nos supostos en que o medio receptor estea incluído en máis dunha categoría aplicarase o factor máis elevado. A aplicación dos factores esténdese ás zonas de influencia que conteñan os plans hidrolóxicos, sempre que estean efectivamente delimitadas.»

Trinta e cinco. Modifícase a alínea C) do anexo V, que queda redactada como segue:

«C) Custo do tratamento da vertedura para evitar a contaminación (CTECr) expresado en euros por tonelada (€/t) segundo o tipo de residuo vertedura en estado líquido ou en forma de lodos, ou os producidos por descargas ou derramamentos de tipo puntual e non continuado e de carácter contaminante (en aplicación do artigo 326 ter.2).

Se un residuo se pode catalogar en varios tipos, tomarase o custo de referencia máis elevado.

Tipo de residuo	€/t
Residuos clasificados como perigosos en estado líquido. Lixiviados de vertedoiros de residuos perigosos. Lodos clasificados como perigosos	1.000
Residuos non perigosos en estado líquido que conteñen substancias do grupo A ou B enumeradas na alínea A) deste anexo. Lixiviados de vertedoiros de residuos non perigosos. Lodos non perigosos con substancias do grupo A ou B enumeradas na alínea A) deste anexo. Descargas ou derramamentos de tipo puntual e non continuado con substancias do grupo A ou B enumeradas na alínea A) deste anexo.	400
Xurros ou esterco líquido procedente do gando. Residuos líquidos da industria alimentaria. Outros residuos líquidos con alto contido en materia orgánica. Lixiviados de vertedoiros de materiais inertes. Lodos residuais de estacións de depuración que traten augas residuais domésticas, urbanas ou de composición similar. Descargas ou derramamentos de tipo puntual e non continuado sen substancias do grupo A ou B enumeradas na alínea A) deste anexo	150»

Trinta e seis. Engádesse un novo anexo VII co seguinte contido:

«ANEXO VII

Contido do Censo nacional de verteduras e dos censos de verteduras autorizados dos organismos de bacía

a) Titular e localización da vertedura.

Datos do titular da vertedura e localización de cada punto de vertedura.

Cando o titular da vertedura sexa unha persoa física que non opere no tráfico mercantil, substituirase o nome por «Persoa física» sen incluír ningún dato de carácter persoal (apelidos, NIF, etc.).

b) Actividade xeradora e características das augas residuais.

b.1) Verteduras de procedencia urbana.

Contido mínimo:

Porcentaxe de augas residuais industriais nas augas brutas, indicando se é maior ou menor do 30 %.

Cando a vertedura provén dunha aglomeración urbana declarada segundo o establecido no Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, a súa denominación (código oficial asociado).

Contido adicional:

Datos de cada fluxo tal como procedencia das augas (municipio, pedanía, distrito, etc.), volume anual, carga contaminante, poboación (de feito e estacional) e composición (urbana, escorremento pluvial, desbordamento de sistemas de saneamento).

Cando o titular sexa unha entidade local ou autonómica identifícanse as verteduras industriais indirectas con substancias perigosas, especificando os datos do titular da vertedura indirecta, os caudais e volumes de vertedura evacuados á rede de saneamento e a concentración das substancias perigosas presentes.

b.2) Verteduras de procedencia industrial.

Contido mínimo:

Código de Clasificación nacional de actividades económicas (CNAE).

Contido adicional:

Composición de cada fluxo (augas de proceso, refrixeración, asimilables a domésticas, escorremento pluvial, desbordamento de sistemas de saneamento).

c) Características cualitativas e cuantitativas da vertedura, con indicación da presenza de substancias perigosas.

Contido mínimo:

Puntos de control con especificación dos parámetros e concentracións autorizados, o volume anual da vertedura e, se é o caso, o volume de augas residuais reutilizadas.

Contido adicional:

Caudais de vertedura autorizados.

d) Calidade ambiental do medio receptor.

Contido mínimo:

Masa de auga (código da masa de auga superficial ou subterránea) e categoría do medio receptor no punto de vertedura.

No caso das verteduras de augas residuais urbanas afectadas polo Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, indícase, ademais, se o medio receptor está declarado como zona sensible, menos sensible ou está comprendido na área de captación de zona sensible.

Contido adicional:

Para verteduras a dominio público hidráulico especifícase o nome do medio receptor

Para verteduras a dominio público marítimo-terrestre especifícase o nome do esteiro, ría, océano ou mar.

e) Instalacións de depuración.

Contido mínimo:

Tipo de tratamento.

No caso de que a instalación estea afectada polo Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, indícase a denominación (código oficial asociado).

Contido adicional:

Localización da instalación de depuración e denominación de cada un dos procesos unitarios que a compoñen.

f) Programa de redución da contaminación.

Aplicable a verteduras cuxa autorización está condicionada ao cumprimento dun programa de redución da contaminación.

Contido mínimo:

Data de finalización.

Contido adicional:

Fases do programa e datas límite de cumprimento con indicación para cada fase dos valores límites autorizados.

g) Tipo de autorización de vertedura de augas residuais.

Contido mínimo:

Tipo de autorización (indicando se se trata dunha autorización de vertedura ou unha autorización ambiental integrada), período de vixencia e referencia do expediente.

Contido adicional:

Documento da autorización.

h) Información adicional.

Contido mínimo:

Importe do canon de control de verteduras.

Contido adicional:

Para verteduras a dominio público marítimo-terrestre: lonxitude, diámetro e profundidade da condución do vertedura.»

Artigo segundo. *Modificación do Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da planificación hidrolóxica.*

O Regulamento da planificación hidrolóxica, aprobado polo Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, queda modificado nos seguintes termos:

Un. Modifícase a disposición derradeira primeira, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Disposición derradeira primeira. *Fundamento competencial.*

1. Os artigos 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9.1, 15, 16, 17.2, 19.1, 40, 42.1, 64, 65, 66.1, 67, 68, 69, 70, 71, 76.1, 78.1, 83, 84, 85, 86, 87.3, 4, 5, 6, 7, 8 e 9, 89.2, 4, 5

e 7, 90, 91.1 e 3 deste regulamento teñen carácter básico e dítanse ao abeiro do artigo 149.1.13.^a da Constitución española, que reserva para o Estado a competencia en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

2. Os artigos 18, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 39 bis, 43, 44, 45 bis, 51, 55, 59.3 deste regulamento teñen carácter básico e dítanse ao abeiro do artigo 149.1.23.^a da Constitución española, que reserva para o Estado a competencia en materia de lexislación básica sobre protección do ambiente, sen prexuízo das facultades das comunidades autónomas de estableceren normas adicionais de protección.

3. Os artigos 7, 8, 10, 22 e 23 dítanse conxuntamente ao abeiro do artigo 149.1, nas súas regras 13.ª e 23.ª, da Constitución.

4. Os restantes artigos deste regulamento dítanse ao abeiro do artigo 149.1.22.^a da Constitución española, que reserva para o Estado a competencia sobre a lexislación, ordenación e concesión de recursos e aproveitamentos hidráulicos cando as augas discorran por máis dunha comunidade autónoma.»

Dous. Modifícase o artigo 4.b bis).3.º do RPH, que pasa a ter a seguinte redacción:

«3.º A asignación e reserva de recursos para usos e demandas actuais e futuros, así como para a conservación ou recuperación do medio natural.

Para os efectos de garantir a conservación ou recuperación do medio natural, determinaranse os caudais ecolóxicos e as reservas hidrolóxicas, de acordo, respectivamente, cos artigos 49 ter e seguintes e 244 bis e seguintes do Regulamento do dominio público hidráulico aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril (RDPH).»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 18, que pasa a ter a seguinte redacción:

«1. O plan hidrolóxico determinará o réxime de caudais ecolóxicos nos ríos e augas de transición definidos na demarcación, incluíndo tamén as necesidades de auga dos lagos e das zonas húmidas, atendendo ao disposto nos artigos 49 ter e seguintes do RDPH.»

Catro. Modifícase o artigo 22, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 22. *Reservas hidrolóxicas.*

As reservas hidrolóxicas quedan reguladas nos artigos 244 bis e seguintes do RDPH.»

Cinco. Modifícase o artigo 23, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 23. *Outras zonas protexidas.*

As administracións ambientais competentes facilitarán ao organismo de bacía ou Administración hidráulica, durante a elaboración dos plans hidrolóxicos, a relación de zonas, bacías ou tramos de bacías, acuíferos ou masas de auga protexidas para a súa inclusión nos ditos plans, baixo a supervisión do Comité de Autoridades Competentes da demarcación.

A clasificación e as condicións para a súa protección recolleranse nos plans hidrolóxicos de bacía de forma expresa ou remitíndose de maneira concreta aos preceptos vixentes da lexislación ambiental e de protección da natureza que os poidan afectar e, se é o caso, poderán ser declaradas reservas hidrolóxicas. Estas zonas formarán parte do rexistro de zonas protexidas.»

Seis. Modifícase o artigo 24.3, nas súas alíneas a) e b), que pasan a ter a seguinte redacción:

- «a) As masas de auga declaradas reservas hidrolóxicas.
- b) As zonas, bacías ou tramos de bacías, acuíferos ou masas de auga protexidos ao abeiro do artigo 23.»

Sete. Modifícase o artigo 81.b), que pasa a ter a seguinte redacción:

«b) Normativa. Incluirá os contidos do plan con carácter normativo e que, polo menos, serán os seguintes:

- 1.º Identificación e delimitación de masas de auga superficial.
- 2.º Designación de augas artificiais e augas moi modificadas.
- 3.º Identificación e delimitación de masas de auga subterráneas.
- 4.º Prioridade e compatibilidade de usos.
- 5.º Réximes de caudais ecolóxicos.
- 6.º Definición dos sistemas de explotación, asignación e reserva de recursos.
- 7.º Réxime de protección especial (polo menos, o relativo ás reservas hidrolóxicas, outras zonas protexidas e perímetros de protección).
- 8.º Obxectivos ambientais e deterioración temporal do estado das masas de auga.
- 9.º Condicións para as novas modificacións ou alteracións.
- 10.º Organización e procedemento para facer efectiva a participación pública.
- 11.º Condicións de referencia, límites de cambio de clase e normas de calidade ambiental necesarias para avaliar o estado das augas, debidamente motivado, de conformidade co Real decreto 817/2015, do 11 de setembro.»

Artigo terceiro. *Modificación da Orde ARM/2656/2008, do 10 de setembro, pola que se aproba a Instrución de planificación hidrolóxica.*

Incorpórase unha disposición adicional única á Orde ARM/2656/2008, do 10 de setembro, pola que se aproba a Instrución de planificación hidrolóxica, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional única. *Reservas hidrolóxicas.*

Todas as referencias contidas na presente orde ás reservas naturais fluviais e ao seu contido se entenderán feitas ás reservas hidrolóxicas, nos termos sinalados polo artigo 244 bis e seguintes do Regulamento do dominio público hidráulico, aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril.»

Artigo cuarto. *Modificación do Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, de avaliación e xestión de riscos de inundación.*

O Real decreto 903/2010, do 9 de xullo, de avaliación e xestión de riscos de inundación, queda modificado nos seguintes termos:

Un. Modifícase a letra o) do artigo 3, que queda redactada como segue:

«o) Zona de fluxo preferente: é aquela zona constituída pola unión da zona ou zonas onde se concentra preferentemente o fluxo durante as enchentes, ou vía de intenso desaugamento, e da zona onde, para a enchente de 100 anos de período de retorno, se poidan producir graves danos sobre as persoas e os bens; o seu límite exterior queda delimitado mediante a envolvente de ambas as zonas.

Na delimitación da zona de fluxo preferente empregárase toda a información de índole histórica e xeomorfolóxica existente, co fin de garantir a adecuada coherencia

dos resultados coas evidencias físicas dispoñibles sobre o comportamento hidráulico do río, e a acción combinada co mar na zona de transición.

Para a delimitación da zona de fluxo preferente do dominio público hidráulico, ademais, teranse en conta os criterios establecidos no artigo 9.2 do Regulamento de dominio público hidráulico, aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril.»

Dous. Modifícase o número 1 do artigo 15, que queda redactado como segue:

«1. Os instrumentos de ordenación territorial e urbanística, na ordenación que fagan dos usos do solo, non poderán incluír determinacións que non sexan compatibles co contido dos plans de xestión do risco de inundación, nin coa normativa sectorial aplicable a cada orixe de inundación.»

Artigo quinto. *Modificación do Real decreto 817/2015, do 11 de setembro, polo que se establecen os criterios de seguimento e avaliación do estado das augas superficiais e as normas de calidade ambiental.*

Modifícase o artigo 3.36, que pasa a ter a seguinte redacción:

«36. Órgano competente: cada un dos organismos de bacía, para as augas superficiais continentais comprendidas nas demarcacións hidrográficas que excedan o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, e as comunidades autónomas, para as augas superficiais continentais de demarcacións hidrográficas comprendidas integramente dentro do ámbito territorial respectivo, así como para as augas costeiras e de transición, sen prexuízo das competencias do Estado nos portos de interese xeral.»

Disposición transitoria única. *Zonas protexidas incluídas nos plans de segundo ciclo, ao abeiro do artigo 23 do Regulamento da planificación hidrolóxica.*

As zonas protexidas incluídas no Real decreto 1/2016, do 8 de xaneiro, polo que se aproba a revisión dos plans hidrolóxicos das demarcacións hidrográficas do Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura e Xúcar, e da parte española das demarcacións hidrográficas do Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Douro, Texo, Guadiana e Ebro, que se declarasen como zonas de protección especial ao abeiro da redacción do artigo 23.1 do Regulamento da planificación hidrolóxica previa á aprobación deste real decreto, manterán a súa consideración durante toda a vixencia dos respectivos plans, sen prexuízo da súa declaración como reservas hidrolóxicas.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto ten carácter de lexislación básica sobre protección do ambiente, de conformidade co disposto no artigo 149.1.23.^a da Constitución, salvo:

a) Os números un a oito, once a trece, trinta e un e trinta e dous do artigo primeiro, que se ditan conxuntamente ao abeiro do 149.1.29.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre seguridade pública.

b) O número dezaseis no relativo ao artigo 244 ter.2 e seguintes; o número dezanove no relativo ao artigo 254.1 e 254 bis.1, e os números vinte e seis e vinte e sete, todos eles do artigo primeiro, que se ditan en virtude do artigo 149.1.22.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre a lexislación, ordenación e concesión de recursos e aproveitamentos hidráulicos cando as augas discorran por máis dunha comunidade autónoma.

Disposición derradeira segunda. *Gasto en materia de persoal.*

As medidas incluídas nesta norma non poderán supoñer incremento de dotacións nin de retribucións nin doutros gastos de persoal.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 9 de decembro de 2016.

FELIPE R.

A ministra de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente,
ISABEL GARCÍA TEJERINA